

Vejledning om regulering af visse midlertidige aktiviteter

Denne udgave er den samlede endelige
udgave til offentliggørelse på høringsportalen

14. december 2017

Indhold

1.	Indledning	1
1.1.	Formål og anvendelsesområde	1
2.	Gennemgang af gældende regler	1
2.1.	Lovgrundlag.....	1
2.2.	Hovedtræk af bekendtgørelsens regler om midlertidige aktiviteter	2
2.3.	Afgrænsning af bekendtgørelsens anvendelsesområde.....	5
2.4.	Klageregler	7
2.4.1.	Klageadgang ved afgørelser om kommunale anlæg.....	7
2.4.2.	Partshøring, klageberettigede og underretningspligten....	9
2.5.	Relationer til anden regulering.....	11
	DEL 1 Midlertidige aktiviteter inden for bekendtgørelsens anvendelsesområde	12
3.	Anmeldelse af midlertidige aktiviteter	12
3.1.	Om anmeldepligt.....	12
3.2.	Ikke-anmeldepligtige aktiviteter	13
3.3.	Oplysninger der bør afgives i forbindelse med anmeldelse.....	14
3.4.	Fastsættelse af supplerende vilkår	15
4.	Forskrifter, der regulerer midlertidige aktiviteter	16
4.1.	Forskrifters formål og rækkevidde.....	16
4.2.	Fastsættelse af generelle krav i en forskrift	17
4.3.	Dispensationer fra forskrifter	20
4.4.	Fastsættelse af supplerende vilkår	21
5.	Afgrænsning af projekter og aktiviteter	22
5.1.	Elementer der indgår i overvejelser om afgrænsning	22
5.2.	Afvejning af forhold.....	24
5.3.	Eksempler på andre mindre midlertidige aktiviteter, der falder inden for bekendtgørelsens rammer.....	27
	DEL 2: Miljøregulering af midlertidige aktiviteter, der ikke kan reguleres i bekendtgørelsen	28
6.	Regulering af aktiviteter der falder udenfor anvendelsesområdet.....	28
6.1.	Regulering ved § 42 påbud.....	28

6.1.1.	Indhold af et § 42-påbud efter miljøbeskyttelsesloven	29
6.1.2.	Klageadgang, opsættende virkning og strakspåbud	30
6.1.3.	Støjhåndteringsplaner som redskab	31
6.2.	VVM-tilladelse	32
6.3.	Kombinationer af § 42, VVM-tilladelse og forskrifter	33
7.	Håndhævelse	33
Bilag 1	Forslag til opbygning af forskrift	35

1. Indledning

1.1. Formål og anvendelsesområde

Formålet med vejledningen er at bidrage til, at kommunerne får et ensartet grundlag for at vurdere og sagsbehandle midlertidige aktiviteter efter § 2 i bekendtgørelse om miljøregulering af visse aktiviteter (miljøaktivitetsbekendtgørelsen).¹

De midlertidige aktiviteter omfatter bygge- og anlægsarbejder, nedrivningsaktiviteter, bygningsfacadebehandling samt overfladebehandling af fritstående stålkonstruktioner eller andre større fritstående konstruktioner.

Vejledningens første del beskriver mulighederne for at tilrettelægge sagsbehandlingen og reguleringen af de midlertidige aktiviteter, som har mindre miljømæssig betydning. Vejledningens anden del beskriver muligheder for at regulere større projekter, der ikke kan behandles efter miljøaktivitetsbekendtgørelsens regler.

Vejledningen beskriver formål og indhold af anmeldelser og kommunale forskrifter og afgrænsningen til de projekter, der falder uden for bekendtgørelsens rammer. Der omtales de miljøforhold, der oftest bør tages i betragtning, og eksempler på tiltag i både forskrifter og for enkeltsagsbehandling, der afhjælper eventuelle miljøpåvirkninger.

Der er forslag til regulering af større og mindre midlertidige aktiviteter, der er udarbejdet som fiktive modeleksempler.

Miljøaktivitetsbekendtgørelsen som helhed omfatter også regler om forebyggelse og imødegåelse af forurening og uhygiejniske forhold fra bl.a. ikke-erhvervsmæssige dyrehold, offentlige tilgængelige toiletter og fællesarealer, fodring af fugle eller omstrejvende dyr, støj fra holdende køretøjer, ikke-erhvervsmæssig anvendelse af motordrevne redskaber, værktøj og lignende m.v., knallertkørsel på privat grund og ventilationsanlæg. Disse andre aktiviteter er ikke behandlet i nærværende vejledning².

2. Gennemgang af gældende regler

2.1. Lovgrundlag

Miljøaktivitetsbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, og bekendtgørelsen er senest revideret ved bekendtgørelse nr. 844 af 23. juni 2017, som trådte i kraft d. 1. august 2017.

¹ Nr. 844 af 23/06/2017

² For så vidt angår Kapitel 4 i bekendtgørelsen vedrørende dyrehold henvises til husdyrvejledningen.dk

2.2. Hovedtræk af bekendtgørelsens regler om midlertidige aktiviteter

I bekendtgørelsen fastsættes regler om, at visse midlertidige aktiviteter skal anmeldes til kommunalbestyrelsen, før de påbegyndes, jf. § 2, stk. 1. Denne anmeldepligt vedrører alle midlertidige støv-, støj- og vibrationsfrembringende aktiviteter i forbindelse med diverse bygge- og anlægsaktiviteter m.m.

Pligten til at anmelde gælder ikke, hvis kommunalbestyrelsen har udstedt en lokal forskrift, men kommunalbestyrelsen kan dog vælge at bibeholde anmeldepligten i forskriften, jf. § 2, stk. 2.

Selvom der foretages anmeldelse af aktiviteten, jf. § 2, stk. 1, så fritager dette ikke anmelderen for at indhente de nødvendige godkendelser, tilladelser eller dispensationer i medfør af miljøbeskyttelsesloven eller anden lovgivning, jf. § 5.

§ 2.

Den, der midlertidigt vil foretage følgende støv-, støj- eller vibrationsfrembringende aktiviteter, skal forud anmelde dette til kommunalbestyrelsen, jf. dog stk. 2:

- 1) Bygge- og anlægsarbejder.
- 2) Nedrivningsaktiviteter.
- 3) Bygningsfacadebehandling.
- 4) Overfladebehandling af fritstående stålkonstruktioner eller andre større fritstående konstruktioner.

Stk. 2. Pligten efter stk. 1 til at anmelde en midlertidig aktivitet gælder ikke, hvis kommunalbestyrelsen i medfør af § 20, stk. 2, har udstedt en lokal forskrift for kommunen eller for det pågældende geografiske område i kommunen om den pågældende midlertidige aktivitet. En sådan lokal forskrift kan dog indeholde krav om anmeldelse, jf. § 20, stk. 2.

Anmeldelsen skal være modtaget af kommunalbestyrelsen senest 14 dage, før aktiviteten påbegyndes, og redegøre for driftsperiodens længde og de foranstaltninger, som den ansvarlige har foretaget eller agter at foretage for at forebygge eller afhjælpe forurening eller gener til omgivelserne, jf. § 3, stk. 1.

§ 3, stk. 1

Den i § 2, stk. 1, nævnte anmeldelse skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 14 dage, før aktiviteten på stedet agtes påbegyndt. Kommunalbestyrelsen kan forkorte tidsfristen. Anmeldelsen skal redegøre for driftsperiodens længde og de foranstaltninger, som den ansvarlige har foretaget eller agter at foretage for at forebygge eller afhjælpe forurening eller gener for omgivelserne, herunder driftstidens fordeling på dag-, aften- og nattetimer.

Efter modtagelse af anmeldelsen kvitterer kommunalbestyrelsen for, at anmeldelsen er modtaget, og afgiver de oplysninger, som følger af bekendtgørelsens § 3, stk. 3. nr. 1-6.

§ 3, stk. 3

Kommunalbestyrelsen skal hurtigst muligt kvittere for, at anmeldelsen er modtaget.

Kvitteringen skal indeholde oplysning om,

- 1) at aktiviteten kan påbegyndes ved udløbet af den i stk. 1 nævnte frist inden for rammerne af de i anmeldelsen afgivne oplysninger om driftstid, forureningsbegrænsende foranstaltninger m.v., hvis ikke kommunalbestyrelsen forinden har fastsat vilkår for eller nedlagt forbud mod aktiviteten, jf. stk. 2,
- 2) at kommunalbestyrelsen kan forlænge fristen en gang, hvis sagens kompleksitet berettiger det, jf. stk. 4,
- 3) at kommunalbestyrelsens stiltiende samtykke eller fastsættelse af vilkår for aktiviteten ikke forhindrer kommunalbestyrelsen i senere at fastsætte vilkår eller nedlægge forbud mod aktiviteten i tilfælde af, at den giver anledning til væsentlig forurening, jf. § 4,
- 4) at kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 2 og 4 kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, hvis afgørelsen vedrører kommunalt ejede eller kommunalt drevne anlæg, herunder anlæg hvor kommunalbestyrelsen har væsentlig indflydelse på tilrettelæggelsen af driften, jf. §§ 21-23,
- 5) klagefristen for afgørelser, der kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 23, og
- 6) søgsmålsfristen for andre afgørelser, jf. § 101 i lov om miljøbeskyttelse.

Kommunalbestyrelsen har pligt til at sikre, at en sag er fuldt oplyst. Hvis sagen er særlig kompleks, kan kommunalbestyrelsen derfor udskyde sin svarfrist på 14 dage og meddele anmelder, hvornår man agter at fastsætte vilkår eller meddele påbud. Udsættelsen skal være begrundet, jf. § 3, stk. 4.

§ 3, stk. 4

Hvis sagens kompleksitet berettiger dette, kan kommunalbestyrelsen inden udløbet af fristen i stk. 1 meddele anmelder, at den agter at fastsætte vilkår eller meddele påbud inden et nærmere angivet tidspunkt efter den nævnte frist. Meddelelsen om udsættelse skal være begrundet. Hvis kommunalbestyrelsen ikke forinden har fastsat vilkår eller nedlagt forbud efter stk. 2, kan den anmeldte aktivitet påbegyndes ved udløbet af den forlængede frist. Oplysningerne i anmeldelsen om driftstid, forureningsbegrænsende foranstaltninger m.v. udgør rammen for en aktivitet, der påbegyndes med kommunalbestyrelsens stiltiende samtykke.

I forbindelse med anmeldelsen kan kommunalbestyrelsen regulere arbejdet ved at stille vilkår eller hvis nødvendigt nedlægge forbud mod aktiviteten, jf. § 3, stk. 2.

§ 3, stk. 2.

Kommunalbestyrelsen kan fastsætte vilkår for eller nedlægge forbud mod aktiviteten. Hvis kommunalbestyrelsen ikke har truffet en sådan afgørelse inden udløbet af den i stk. 1 angivne frist, kan aktiviteten påbegyndes, jf. dog stk. 4. Oplysningerne i anmeldelsen om driftstid, forureningsbegrænsende foranstaltninger mv. udgør rammen for en aktivitet, der påbegyndes med kommunalbestyrelsens stiltiende samtykke.

Når kommunalbestyrelsen ikke træffer afgørelse, kan aktiviteten som udgangspunkt påbegyndes efter anmeldefristens udløb, og dermed med kommunalbestyrelsens stiltiende accept.

Hvis en efterfølgende påbegyndt aktivitet giver anledning til væsentlig forurening, kan kommunalbestyrelsen dog uanset allerede fastsatte vilkår eller stiltiende accept stille supplerende vilkår til arbejdets udførelse eller nedlægge forbud mod aktiviteten, jf. § 4.

§ 4.

Hvis en påbegyndt aktivitet, jf. § 2, stk. 1, giver anledning til væsentlig forurening, kan kommunalbestyrelsen, uanset allerede fastsatte vilkår eller stiltiende samtykke efter § 3, stk. 2 eller stk. 4, fastsætte vilkår for det videre arbejde eller nedlægge forbud mod aktiviteten. Dette gælder, uanset at anmeldte forureningsforebyggende foranstaltninger, driftstider m.v. eller allerede fastsatte vilkår er overholdt.

Hvis kommunalbestyrelsen har udstedt en lokal forskrift på området, kan denne regulere arbejderne med en række generelle regler, jf. § 20, stk. 2.

§ 20, stk. 2.

Kommunalbestyrelsen kan, eventuelt inden for nærmere angivne geografiske områder i kommunen, udstede lokale forskrifter om de i § 2, stk. 1, anførte midlertidige aktiviteter. Sådanne forskrifter kan indeholde krav om, at aktiviteterne skal anmeldes til kommunalbestyrelsen, før de påbegyndes.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen offentliggør udstedte forskrifter efter stk. 1 og 2, jf. lovens § 18, stk. 2.

Kommunalbestyrelsens afgørelser truffet efter bekendtgørelsen eller efter forskrifter udstedt med hjemmel i bekendtgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, medmindre afgørelserne vedrører kommunalt ejede eller kommunalt drevne anlæg, jf. bekendtgørelsens kapitel 11.

Den, der undlader at anmelde sig efter § 2, stk. 1, eller påbegynder aktiviteter i strid med fristerne i § 3, stk. 2, jf. stk. 4, eller overtræder vilkår efter § 3, stk. 2, eller vilkår eller forbud efter § 4, straffes med bøde, jf. § 24.³

I forbindelse med en ændring af miljøbeskyttelsesloven⁴ i 2008 blev der indført en generel skærpelse af bødeniveauet for de mindre alvorlige sager om overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven, jf. § 110, stk. 5, der bl.a. er strafbelagt efter regler udstedt i medfør af § 110, stk. 3. Regler om bødestraf i miljøaktivitetsbekendtgørelsens § 24 er fastsat med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3.

Bødeniveauet bør i førstegangstilfælde i almindelighed være på minimum 5.000 kr. Hvis der foreligger skærpende omstændigheder, bør bødeniveauet i førstegangstilfælde i almindelighed være på minimum 10.000 kr. Anden gang der sker overtrædelse, bør der i almindelighed ske en fordobling af det vejledende bødeniveau. Vær opmærksom på at det fortsat er domstolene, der i sidste instans afgør, hvilken bøde der skal gives for den konkrete overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven. Afgørelsen beror på domstolenes vurdering af sagens omstændigheder.

2.3. Afgrænsning af bekendtgørelsens anvendelsesområde

Miljøaktivitetsbekendtgørelsen har sit lovmæssige ophæng i miljøbeskyttelsesloven.

Med hjemmel i lovens § 7, stk. 1, nr. 10 følger det af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, at alle midlertidige støv-, støj- eller vibrationsfrembringende aktiviteter, som f. eks. bygge- og anlægsarbejde, skal anmeldes til kommunalbestyrelsen senest 14 dage, før aktiviteten på stedet agtes påbegyndt.

Klageadgangen er afskåret for afgørelser truffet efter bekendtgørelsen. Dette er et centralt element, da der hermed sættes en grænse for hvor store miljøpåvirkninger, der kan reguleres i bekendtgørelsen generelt.

Hjemlen til at afskære klageadgangen i bekendtgørelsen findes i miljøbeskyttelseslovens § 92, som fastslår, at *"miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser, der enkeltvis er af mindre betydning for miljøbeskyttelsen, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed."*

Begrundelsen for bestemmelsen ligger i et decentraliserings- og forenklingshensyn, idet man har fundet det mest rimeligt, at en række mindre sager afgøres endeligt af kommunalbestyrelsen, som har det lokale kendskab til

³ Se MAD 2011.390 om bødedom for at have igangsat sandblæsning uden foregående anmeldelse.

⁴ Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love nr. 173 af 12. marts 2008.

forholdene. Det afgørende er, at afgørelserne hver for sig kan siges at være af mindre betydning for miljøbeskyttelsen⁵.

Bekendtgørelsens anvendelsesområde for de midlertidige aktiviteter omfatter derfor kun midlertidige aktiviteter, som har en mindre miljømæssig påvirkning og betydning. Midlertidige aktiviteter som f. eks. større og længerevarende bygge- og anlægsarbejder kan potentielt have meget store miljømæssige påvirkninger i form af særligt støj, og disse aktiviteter, enten i deres helhed eller dele heraf, vil ikke kunne reguleres efter miljøaktivitetsbekendtgørelsen eller efter kommunale forskrifter udstedt med hjemmel i bekendtgørelsen.

Det er ikke muligt ved lovgivning at fastsætte en grænse, der entydigt afgrænser, hvilke aktiviteter som altid har en større miljømæssig påvirkning og dermed falder uden for bekendtgørelsens anvendelsesområde.

Selvom aktiviteten umiddelbart skønnes at falde uden for bekendtgørelsens anvendelsesområde, bør aktiviteten anmeldes af den anmeldepligtige. Det er kommunens vurdering, om hele eller dele af projektet kan reguleres efter bekendtgørelsen. Ved større projekter er det altid en god idé at gå i dialog med kommunen i god tid inden en anmeldelse og inden detailplanlægningen i arbejdet er færdigt, da kommunen hermed kan foretage en konkret vurdering af sagen og ud fra hvert enkelt konkret tilfælde vurdere aktivitetens potentielle påvirkning ud fra de nære omgivers sårbarhed, sammenholdt med projektets varighed, intensitet og karakter.

Vejledningens afsnit 5 indeholder eksempler på, hvilke forhold som kan indgå i afvejningen.

Hvis kommunalbestyrelsen skønner, at der er tale om en midlertidig aktivitet, der kan reguleres efter bekendtgørelsen, så kan kommunalbestyrelsen fastsætte vilkår med hjemmel i bekendtgørelsen eller ved en lokal forskrift, hvorefter klageadgangen til anden administrativ myndighed vil være afskåret, medmindre afgørelsen vedrører et kommunalt ejet eller drevet anlæg.

Hvis kommunalbestyrelsen skønner, at arbejdet helt eller delvist falder uden for bekendtgørelsens anvendelsesområde, så kan aktiviteten i stedet bl.a. reguleres med et påbud efter § 42 i miljøbeskyttelsesloven, hvorefter der som udgangspunkt er almindelig klageadgang, jf. lovens § 91. For yderligere om klageadgangen ved et § 42-påbud henvises til afsnit 6.1.2.

Hvis man ikke har anmeldt aktiviteten, da det grundet arbejdets omfang efter den anmeldepligtiges skøn vil falde uden for bekendtgørelsens anvendelsesområde, så vil kommunalbestyrelsen altid kunne stille påbud og evt. forbud mod aktiviteten efterfølgende, jf. lovens § 42.

⁵ Se også FOB 1994.225, hvoraf det udtales, at § 92 ikke er til hinder for at afskære klageadgangen for alle afgørelser truffet i medfør af en bekendtgørelse med hjemmel i § 92. Det afgørende er, at afgørelserne hver for sig kan siges at være af mindre betydning for miljøbeskyttelsen.

Det skal bemærkes, at store byggeprojekter kan bestå af mange faser, hvor enkelte faser eventuelt skal reguleres uden for bekendtgørelsens rammer. Det vil være op til den enkelte kommunalbestyrelse at foretage afvejningen på baggrund af de informationer, der er indgivet ved anmeldelsen.

De efterfølgende påbud eller evt. forbud kan bremse arbejdets fremgang og kan derfor ende med at koste bygherre tid og penge.

Det er derfor altid en god ide at kontakte kommunen forinden, da manglende anmeldelse kan have konsekvenser. Hvis man ikke har anmeldt aktiviteten i forvejen, og kommunalbestyrelsen efterfølgende skønner, at aktiviteten skulle have været anmeldt, kan man blive straffet med bøde, jf. § 24, stk. 1, nr. 1.

2.4. Klageregler

Efter miljøaktivitetsbekendtgørelsen kan afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen efter bekendtgørelsen samt afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen efter lokale forskrifter, jf. § 20, ikke påklages til anden administrativ myndighed, jf. § 21. Hjemmel til at afskære klageadgangen findes i miljøbeskyttelseslovens § 92, stk. 1, 1. pkt., som fastslår, at *"miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser, der enkeltvis er af mindre betydning for miljøbeskyttelsen, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed."*

Der findes dog en undtagelse til denne bestemmelse i bekendtgørelsens § 23, hvorefter afgørelser, som vedrører kommunalt ejede eller kommunalt drevne anlæg, herunder anlæg hvor kommunalbestyrelsen har en væsentlig indflydelse på tilrettelæggelsen af driften, kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Kommunalbestyrelsens udstedelse af forskrifter kan ligeledes ikke påklages til anden administrativ myndighed, jf. § 20, stk. 4 i miljøaktivitetsbekendtgørelsen. Se bl.a. også afgørelse fra Natur- og Miljøklagenævnet, hvor nævnet afviste at behandle en sag over kommunens forslag til udkast om regulativ for støjende kultur- og musikaktivitet.⁶

For klageadgang ved § 42-påbud se afsnit 6.1.2.

2.4.1. Klageadgang ved afgørelser om kommunale anlæg

Med kommunalreformen blev amterne nedlagt, og en del af deres opgaver blev henlagt til kommunerne. I den forbindelse udtrykte Folketingets Ombudsmand retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at lade kommunerne træffe endelige afgørelser uden klageadgang over for anlæg, som var ejet af kommunen, jf. ombudsmandens henvendelse den 12. januar 2005 til Folketingets Retsudvalg. Dette medførte, at man ved lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse nr. 569 af 24/06/2005 indsatte et 2. pkt. i miljøbeskyttelseslovens § 92, således at

⁶ NMKN, 10-00922 af 29. april 2015

klageadgangen over kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens § 42 ikke kunne afskæres, når afgørelserne vedrørte kommunalbestyrelsens egne virksomheder, jf. lovens § 92, stk. 1, 2. pkt. På baggrund af lovændringen indførte man i miljøaktivitetsbekendtgørelsen nr. 1517 af 14. december 2006 en bestemmelse om, at afgørelser vedrørende kommunalt ejede eller kommunalt drevne anlæg, herunder anlæg hvor kommunalbestyrelsen har en væsentlig indflydelse på tilrettelæggelsen af driften, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet (nu Miljø- og Fødevareklagenævnet), jf. § 23 i miljøaktivitetsbekendtgørelsen. Dette gælder både for afgørelser truffet efter bekendtgørelsen, efter lokale forskrifter eller i medfør af lovens § 42, såfremt afgørelserne vedfører de virksomhedstyper nævnt i § 22, nr. 1-4.

Det fremgår dog hverken i loven, lovbemærkningerne eller i bekendtgørelsen, hvornår et anlæg anses for at være kommunalt ejet eller drevet. Ud fra ordlyden af § 23 i bekendtgørelsen må det slås fast, at anlæg, som er 100 % ejet af kommunen, vil være omfattet af bestemmelsen.

Tvivlen kan opstå i de tilfælde, hvor det skal vurderes, om kommunalbestyrelsen har en væsentlig indflydelse på tilrettelæggelsen af driften. Såfremt kommunalbestyrelsen har en delvis andel i ejerskabet eller driften af anlægget, må dette bero på en konkret vurdering, hvor der inddrages alle de faktiske oplysninger, der kan bidrage til at belyse en evt. risiko for myndighedsinhabilitet.

Miljøstyrelsen har tidligere afgivet en vejledende udtalelse d. 2. december 2013 til Frederiksberg Kommune i forbindelse med en sag i Natur- og Miljøklagenævnet (sag 10-00727) om fortolkningen af klageadgangen i miljøaktivitetsbekendtgørelsen § 23.

I denne vejledende udtalelse har Miljøstyrelsen opstillet, hvilke parametre der kan tale for at bringe § 23 i anvendelse i sager, hvor en kommune kun har en delvis andel i ejerskabet eller driften af anlægget. Dette omfatter bl.a. oplysninger om ejerandele, formelle beslutningskompetencer i forhold til drift, oplysninger om den selskabsretlige organisering, afstemningsregler, udpegelse af medlemmer i besluttede organer og evt. anden kommunal økonomisk involvering end ejerskab, som f. eks. tilskud, kaution eller lign.

Den pågældende sag 10-00727 omhandlede en klage over Frederiksberg Kommunes afgørelse om dispensation fra en kommunal byggeforskrift, som havde hjemmel i miljøaktivitetsbekendtgørelsens § 18 (nu § 20). Kommunen gav dispensation til udvidet arbejdstid til Metroselskabet I/S, som kommunen havde en ejerandel i på 8,3 %, ved byggepladsen ved Aksel Møllers Have. I den forbindelse fandt Natur- og Miljøklagenævnet, at klageadgangen ikke kunne afskæres jf. § 23, ud fra den betragtning, at Frederiksberg Kommunes ejerandel i Metroselskabet I/S var på 8,3 %, svarende til 800 millioner kroner i indskudskapital, samt det faktum, at det fremgik af interessentskabskontrakten, at Frederiksberg Kommune hæftede personligt, ubegrænset og solidarisk for interessentskabets forpligtelser.

Helt overordnet må det konkluderes, at klager skal tillades i forhold til § 23, når der kan sættes spørgsmål ved en myndigheds habilitet. Nævnet anfører herved i

den pågældende sag, at selvom myndigheders inhabilitet ikke er reguleret af forvaltningsloven, så kan den opstå, når der foreligger en interessekollision af samme type, som efter forvaltningslovens regler begrundet personlig inhabilitet.

2.4.2. Partshøring, klageberettigede og underretningspligten

Det følger af forvaltningsretten, at sagens parter i forvaltningsretlige afgørelser skal høres, inden der træffes en afgørelse, såfremt parten af myndigheden må antages ikke at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af de pågældende oplysninger, og at disse indgår i den aktuelle sag. Dette betyder, at sagens parter skal gøres bekendt med oplysningerne i sagen og have lejlighed til at komme med en udtalelse over for den pågældende myndighed, inden myndigheden træffer afgørelse i sagen.

Der findes ikke en definition af partsbegrebet. Begrebet omfatter typisk afgørelsens adressat, men også andre fysiske og juridiske personer kan anses som part i en sag, hertil lægges navnlig vægt på, hvor væsentlig den pågældende interesse er i sagen, og hvor nært denne interesse er knyttet til sagens udfald. I den sammenhæng kan det være vanskeligt at vurdere, hvornår naboer til en af de midlertidige aktiviteter angivet i § 2, stk. 1, skal partshøres. Udgangspunktet må være, at naboer alene kan gøre krav på at blive partshørt i sager om midlertidige aktiviteter, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1, hvis naboen udsættes for konkrete, væsentlige gener og der konkret træffes en afgørelse i sagen. For yderligere om partsbegrebet henvises til Justitsministeriets vejledning nr. 11740 af 4. december 1986, punkt 49-55.

Efter miljøbeskyttelsesloven kan afgørelser truffet efter loven eller efter regler udstedt med hjemmel i loven påklages af afgørelsens adressat og enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald, jf. lovens § 98, stk. 1. Derudover er en række foreninger og organisationer også klageberettigede under visse betingelser, jf. lovens §§ 99 og 100.

Afgørelsens adressat efter § 98, stk. 1, nr. 1, omfatter den, til hvem den pågældende afgørelse er rettet imod, altså den, der er ansvarlig for den pågældende virksomhed, og som afgørelsen derfor skal bekendtgøres for, før den kan få retsvirkning. Denne vil derfor altid være klageberettiget i forbindelse med de midlertidige aktiviteter efter § 2, hvor afgørelsen vedrører et kommunalt ejet eller kommunalt drevet anlæg.

For så vidt angår enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald, må dette bero på en konkret vurdering. Begrebet stammer fra forvaltningsretten og afgrænser kredsen af klageberettigede i forbindelse med administrative afgørelser. Dette betyder, at den pågældende klager skal være berørt af afgørelsen i en vis kvalificeret grad, og at denne påvirkning skal være speciel i sammenligning med den påvirkning, som afgørelsen vil have over for alle og enhver inden for en større personkreds. En mere almindelig interesse i et områdes natur- og miljøforhold vil ikke i sig selv kunne begrunde klageberettigelse. Dette vil i praksis betyde, at klageberettigelse kun kan gøres gældende inden for en begrænset afstand fra den forurenende virksomhed.

I forbindelse med de midlertidige aktiviteter, som er omfattet af § 2 i bekendtgørelsen, vil dette betyde, at de nærmeste naboer til arbejdet vil kunne anses for klageberettigede, hvis de udsættes for en forurening af en vis styrke, og hvis der i øvrigt er truffet en afgørelse i sagen, som vedrører et kommunalt ejet eller kommunalt drevet anlæg. Det er ikke muligt præcist at afgrænse afstanden i vejledningen, da dette bl.a. kommer an på forureningens karakter og udbredelse. Det vil derfor altid bero på en konkret vurdering fra sag til sag.

Afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven skal altid meddeles skriftligt til adressaten, medmindre særlige omstændigheder foreligger, jf. lovens § 74, stk. 1, 1. pkt. Andre klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. lovens § 98-100, samt de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagen, skal dog kun underrettes om afgørelser, der kan påklages, jf. lovens § 74, stk. 1, 2. pkt.

Underretningspligten for andre klageberettigede personer efter § 74 knytter sig dermed til klageadgangen i lovens § 91, og da der ikke er klageadgang for afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen efter bekendtgørelsen eller efter lokale forskrifter med hjemmel i bekendtgørelser, jf. § 21, så har kommunalbestyrelsen heller ikke pligt til at foretage underretning af f. eks. naboer i forbindelse med afgørelser truffet efter kapitel 2 i miljøaktivitetsbekendtgørelsen.

Der vil dog være underretningspligt for klageberettigede, hvis afgørelsen vedrører et kommunalt ejet eller kommunalt drevet anlæg, jf. § 23. Underretningen til klageberettigede personer med en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald kan ske udelukkende ved digital offentlig annoncering, jf. § 74, stk. 2, 3. pkt. Som udgangspunkt vil der være underretningspligt for afgørelser truffet efter lovens § 42, da disse afgørelser som udgangspunkt kan påklages, jf. lovens § 91. Se yderligere om klageadgang for afgørelser truffet efter lovens § 42 i afsnit 6.1.2.

Uanset om der efter loven er underretningspligt eller ej, så er det altid en god idé så vidt muligt at offentliggøre relevante afgørelser vedrørende bygge- og anlægsarbejder på kommunens hjemmeside, da disse former for arbejder kan virke særlig generende for naboerne. Læs om naboinformation i afsnit 4.2.

2.5. Relationer til anden regulering

Det følger af bekendtgørelsens § 5, at anmeldelse af midlertidige aktiviteter, jf. § 2, stk. 1, ikke fritager anmelderen for at indhente andre nødvendige godkendelser, tilladelser eller dispensationer i medfør af miljøbeskyttelsesloven eller anden lovgivning.

Større bygge- og anlægsarbejder er ofte omfattet af reglerne om VVM. Nyanlæg eller udvidelser af jernbaner, lufthavne, veje og havne er som minimum omfattet af VVM-screeningspligt. Læs yderligere om VVM i afsnit 6.2.

Aktiviteter, der anses for tilknyttet til bygge-/anlægsprojektet, kan være omfattet af godkendelsespligt og dermed reglerne i kap. 5 i miljøbeskyttelsesloven. Eksempler kan være tilknyttet langvarig drift af jordhoteller, af oplags- og nedknusningspladser for bygningsaffald eller midlertidige betonblanderier. Myndigheden skal nøje overveje, om disse aktiviteter har karakter af en virksomhed, herunder om støjregler for industrivirksomheder skal gælde, og om der skal gives særskilte vilkår for at regulere miljøpåvirkninger. Aktiviteter, der omfattes af godkendelsespligt og reguleres efter reglerne i kap. 5 i miljøbeskyttelsesloven, reguleres ikke samtidig af en forskrift eller en dispensation fra en forskrift.

Større infrastrukturprojekter eller større statslige byggerier kan være omfattet af en anlægslov. Den nærmere miljøregulering i anlægsfasen kan herefter nogle gange ske gennem udstedelse af en bekendtgørelse med hjemmel i den pågældende anlægslov. Bekendtgørelse om forurening og gener fra anlægget af Cityringen (Byggepladsbekendtgørelsen) kan nævnes som et særskilt eksempel herpå. Byggepladsbekendtgørelsen regulerer således bl.a. støj og andre gener fra bygge- og anlægsarbejdet i forbindelse med Cityringens opførelse. Anlægslove kan dog også blot henvise til, at miljøforhold reguleres af miljøbeskyttelseslovens regler og dermed også af miljøaktivitetsbekendtgørelsens regler og af kommunale forskrifter udstedt med hjemmel i denne.

Derudover kan bygge- og anlægsaktiviteter også være omfattet af andre regler, herunder bl.a. byggeloven, jordforureningsloven, planloven samt arbejdsmiljølovgivningen herunder bekendtgørelse om bygherres pligter.

DEL 1 Midlertidige aktiviteter inden for bekendtgørelsens anvendelsesområde

3. Anmeldelse af midlertidige aktiviteter

Anmeldelse af de aktiviteter, som er anført i bekendtgørelsens § 2, stk. 1, har til formål at forud orientere kommunalbestyrelsen om udførelsen af en aktivitet, som kan medføre en række gener i form af støv, støj og vibrationer for naboer og omgivelserne. Kommunalbestyrelsen tager efter anmeldelsen stilling til, om der skal stilles særlige krav til gennemførelsen af aktiviteten.

Pligten til anmeldelse gælder som udgangspunkt alle midlertidige aktiviteter, der kan medføre en af de i § 2, stk. 1 nævnte gener, dog med de begrænsninger der følger af bekendtgørelsens anvendelsesområde, jf. afsnit 2.2 og 2.3.

Anmeldelse af aktiviteter har den fordel, at det på forhånd bliver klarlagt, hvilke krav kommunen vil stille til gennemførelsen af aktiviteten, og at den der udfører arbejdet kan indrette sit arbejde efter de krav, som stilles.

3.1. Om anmeldepligt

Som udgangspunkt skal midlertidige støv-, støj- og vibrationsfrembringende aktiviteter anmeldes til kommunalbestyrelsen, jf. miljøaktivetsbekendtgørelsens § 2, stk. 1.

Aktiviteterne omfatter bygge- og anlægsarbejder samt lignende aktiviteter, der ikke nødvendigvis er del af et bygge- og anlægsarbejde. Nedrivning, bygningsfacadebehandling og overfladebehandling er således ikke nødvendigvis relateret til et bygge- og anlægsarbejde, men kan være både støv- støj- og vibrationsfrembringende og er derfor omfattet af anmeldepligten, jf. § 2, stk. 1, nr. 2-4.

Den anmeldepligtige i forhold til bekendtgørelsens ordlyd er, "*Den, der midlertidigt vil foretage følgende støv-, støj- eller vibrationsfrembringende aktiviteter (...)*". Udgangspunktet er således, at det er den fysisk eller juridiske person som faktisk udfører arbejdet, som er anmeldepligtig efter bekendtgørelsen. Dette hænger sammen med, at det er mest hensigtsmæssigt, at eventuelle vilkår til arbejdets udførelse stilles til den, der faktisk udfører arbejdet. I de tilfælde, hvor der er tale om et større bygge- og anlægsarbejde med f. eks. flere underentreprenører, så kan det være hensigtsmæssigt at aftale indbyrdes, at enten bygherren eller hovedentreprenøren står for alle anmeldelserne, således at den pågældende kan sende en samlet anmeldelse til kommunen.

Anmeldelsen skal ske senest 14 dage, før arbejdet startes. Det kan dog være hensigtsmæssigt, at bygherre tager kontakt til kommunen tidligere.

Kommunalbestyrelsen kan fastsætte en kortere frist for anmeldelse end 14 dage, jf. § 3, stk. 1, 2. pkt. Anmeldefristen på 14 dage skal give kommunalbestyrelsen mulighed for at gennemføre en kontrol af anmeldelsen og eventuelt træffe

afgørelse om fastsættelse af vilkår eller nedlægge forbud mod aktiviteten, jf. § 3, stk. 2, så nedsættelse af anmeldefristen til kortere end 14 dage bør overvejes nøje.

Hvis kommunalbestyrelsen ikke træffer en særskilt afgørelse om fastsættelse af vilkår eller nedlægger forbud mod aktiviteten, kan anmelderen starte sit arbejde ved udløbet af anmeldefristen.

Det er anmelderens ansvar, at oplysningerne i anmeldelsen er korrekte, idet disse udgør rammen for den aktivitet, der startes med kommunalbestyrelsens stiltiende samtykke.

Især i forbindelse med større og mere komplekse anlægsarbejder anbefales det, at bygherren kontakter kommunalbestyrelsen om projektet langt tidligere i processen end 14 dage før arbejdet påbegyndes.

Således kan kommunalbestyrelsen tidligt vurdere, om arbejdet kan reguleres med bekendtgørelsen, eller om dele falder uden for bekendtgørelsens anvendelsesområde. Det skal bemærkes, at store byggeprojekter kan bestå af mange faser, hvor enkelte faser eventuelt skal reguleres uden for bekendtgørelsens rammer. Det vil være op til den enkelte kommunalbestyrelse at foretage afvejningen på baggrund af de informationer, der er indgivet ved anmeldelsen. Større projekter kan ofte kræve yderligere dokumentation, og bygherren kan samtidig have et ønske om at søge om dispensation for dele af projektførløbet. Når bygherren kender de fremtidige krav til projektets udførelse, kan dette også afspejles i bygherrens udbudsmateriale til entreprenører.

Kommunalbestyrelsen kan derfor opfordre til at forud anmelde projektet allerede i forbindelse med ansøgning om byggetilladelse eller i forbindelse med behandling efter VVM-reglerne.

Den, der undlader at foretage en anmeldelse efter § 2, stk. 1, kan straffes med bøde, jf. § 24, stk. 1, nr. 1. De vejledende bødeniveauer ligger på 5.000 kr. for førstegangstilfælde, som dog kan fastsættes til 10.000 kr., hvis der foreligger skærpende omstændigheder, og 10.000 kr. for andengangstilfælde, læs yderligere herom i afsnit 2.2.

3.2. Ikke-anmeldepligtige aktiviteter

Kravet om anmeldelse vedrører de nævnte aktiviteter i § 2, som kan være støv-, støj-, eller vibrationsfrembringende.

For anlægsarbejder, der ikke er støj-, vibrations- eller støvfrembringende, kræves der ikke anmeldelse.

Bekendtgørelsen anfører hverken bagatelgrænser eller øvre grænser for anmeldepligt. Anmeldepligten gælder for de aktiviteter, der opfylder betingelserne i § 2, stk. 1.

Hvis aktiviteten viser sig at støje eller støve, kan kommunalbestyrelsen give et efterfølgende påbud, jf. § 4, og kommunalbestyrelsen kan samtidig vurdere,

hvorvidt der ifaldes strafansvar for tilsidesættelsen af anmeldepligten, jf. § 24, stk. 1, nr. 1.

Kommunalbestyrelsen kan i en forskrift undlade at medtage en anmeldepligt, dermed vil forskriften være generelt gældende for de aktiviteter, der er medtaget i forskriftens anvendelsesområde.

Kommunalbestyrelsen kan i forhold til bedømmelse og fastsættelse af en bagatelgrænse for anmeldelse benytte samme vurdering, som ligger til grund for afgørelser efter § 68 i miljøbeskyttelsesloven, hvorefter tilsynsmyndigheden skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning.

3.3. Oplysninger der bør afgives i forbindelse med anmeldelse

Af bekendtgørelsens § 3, stk. 1, 3. pkt. fremgår, at anmeldelsen skal redegøre for driftsperiodens længde og de foranstaltninger, som den ansvarlige har foretaget eller agter at foretage for at forebygge eller afhjælpe forurening eller gener for omgivelserne, herunder driftstidens fordeling på dag-, aften- og nattetimer.

Ved anmeldelse bør der især afgives oplysninger om de arbejder, der forventes udført uden for de almindelige dagtimer. Der bør også gøres opmærksom på, at levering og aflæsning af byggematerialer skal betragtes som en integreret aktivitet, og som derfor bør beskrives i anmeldelsen.

For at give det bedste grundlag for anmelderens forventning om, at det der afgives oplysninger om er tilstrækkeligt for kommunens vurdering, bør kommunen i anmeldeskemaet, på hjemmesiden eller på anden direkte måde gøre opmærksom på de regler, der findes i kommunen. Dette kan samtidig være en rettesnor for bygherre/anmelder, når arbejdernes gennemførelse planlægges.

Anmeldelsen kan indeholde følgende oplysninger:

- Bygherrens (eller anden ansvarlig) navn, adresse og kontaktoplysninger.
- Adresse hvor aktiviteten udføres, matrikelnummer, ejendommens ejer, samt dennes adresse og kontaktoplysninger.
- Overordnet beskrivelse af projektet: Nybyggeri, renovering af eksisterende, nedrivning, nedknusning i forbindelse med nedrivning, facadeafrensning og behandling, overfladebehandling af fritstående stålkonstruktioner, arbejder i vejareal, m.m.
- Varighed af projektet samt driftstidens fordeling på dag, aften, nat, hverdage, lørdag og søn- og helligdage, inklusiv til- og frakørsel af materialer.
- Nærmere angivelse af de enkeltstående aktiviteter, der forventes at være særlig støjende, vibrerende eller støvende, m.m., herunder særligt med

henblik på varigheden af disse og tidsmæssig placering (dag, aften, nat, hverdage, lørdag og søn- og helligdage).

- Beskrivelse af de overordnede tiltag, der er planlagt i forhold til at forebygge og afhjælpe gener eller forurening.

Detaljeringsniveauet i anmeldelsen er her vigtigt, idet der næppe i forbindelse med projekter omfattet af bekendtgørelsen bør kræves forudgående dokumentation for støj- og vibrationsbelastningen mv. For større og komplekse projekter kan anmeldelsen følges op med redegørelser for projektets enkeltdele.

Dokumentation i form af konkrete beregninger og udarbejdelse af egentlige støj- og vibrationshåndteringsplaner vil ofte være nødvendige for en effektiv kommunal regulering i forbindelse med større projekter, der ligger helt eller delvist uden for bekendtgørelsens rammer. Her henvises til denne vejlednings Del 2. Før der fremsendes særlig dokumentation i særlige projekter, bør anmelder derfor etablere en dialog med kommunen, således at det rette ambitionsniveau og forventningsafstemning fastlægges.

Ved anmeldelse efter en kommunal forskrift skal anmeldelsen også give mulighed for, at der samtidigt kan søges om dispensation fra forskriften.

Hvis der søges om dispensation, skal der medsendes oplysninger, som kan belyse om grundlaget for dispensation er tilstrækkeligt.

3.4. Fastsættelse af supplerende vilkår

I forbindelse med anmeldelsen af arbejdet kan kommunalbestyrelsen fastsætte vilkår til arbejdets udførelse, jf. § 3, stk. 2, 1. pkt.

Såfremt det viser sig, at arbejdet efter opstart giver anledning til væsentlig forurening, kan kommunalbestyrelsen altid fastsætte supplerende vilkår til arbejdet, jf. § 4. Dette gælder uanset om kommunalbestyrelsen allerede tidligere har fastsat vilkår til arbejdet eller givet stiltiende samtykke, og uanset at anmeldte forureningsforebyggende foranstaltninger, driftstider m.v. eller allerede fastsatte vilkår er overholdt.

Supplerende krav kan f. eks. sættes, når kommunalbestyrelsen vurderer, at aktiviteten er omfattet af bekendtgørelsen, men at der er grund til at lade dette betinge af, at arbejdet udføres på en bestemt måde.

- Eksempelvis kan fundering ved ramning erstattes af vibrering eller nedpresning, såfremt det kan lade sig gøre i forhold til byggeteknik, tid og økonomi.
- Krav om støjskærme i hele eller dele af anlægsperioden samt konkret støjdemping af maskiner, såfremt det teknisk og økonomisk kan lade sig gøre.
- Krav om naboinformation.

- Krav om støjhåndteringsplan for længerevarende projekter med fastlæggelse af ansvar for opfølgning ved afvigelser.
- Krav om støj- og vibrationsovervågning – evt. kontinuert for længerevarende projekter.

Det følger af bekendtgørelsens § 4, at kommunalbestyrelsen kan gribe ind over for en aktivitet omfattet af § 2, stk. 1, og fastsætte vilkår for det videre arbejde eller nedlægge forbud mod aktiviteten, hvis aktiviteten giver anledning til væsentlig forurening. Dette gælder uanset allerede fastsatte vilkår eller stiltiende samtykke efter § 3, stk. 2 eller stk. 4, og uanset om disse vilkår i øvrigt er overholdt.

Som udgangspunkt, og med hensyn til proportionalitetsprincippet, bør kommunalbestyrelsen altid undersøge, om fastsættelse af vilkår eller supplerende/skærpende vilkår kan hjælpe med at løse forureningsproblemerne, inden man nedlægger forbud mod aktiviteten. Ofte vil det også være hensigtsmæssigt at sende skriftlige advarsler i forbindelse med manglende overholdelse af vilkår, inden man nedlægger forbud.

4. Forskrifter, der regulerer midlertidige aktiviteter

4.1. Forskrifters formål og rækkevidde

Efter § 20 i miljøaktivitetsbekendtgørelsen kan kommunalbestyrelsen udstede forskrifter inden for rammerne af bekendtgørelsen for at forebygge forurening og uhygiejniske forhold. Der kan ligeledes udstedes forskrifter om de midlertidige aktiviteter, som er angivet i bekendtgørelsens § 2, stk. 1, jf. § 20, stk. 2.

Forskrifterne udstedt med hjemmel i miljøaktivitetsbekendtgørelsen har overordnet til hensigt at skabe en generel og ensrettet miljøregulering af aktiviteter, som ellers ikke er nærmere reguleret. Forskrifter kan give overordnede rammer for, hvilke krav som skal overholdes. Der kan i øvrigt udstedes forskrifter på en lang række områder, så længe forskrifterne ikke regulerer listevirksomheder efter godkendelsesbekendtgørelsen eller andre typer af virksomheder, som er reguleret af andre bestemmelser udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 1, nr. 1. Forskrifter udstedt med hjemmel i miljøaktivitetsbekendtgørelsen kan dermed ikke fravige bestemmelser fastsat i loven eller i andre bekendtgørelser, medmindre der er særlig hjemmel herfor.

En forskrift kan omfatte en hel kommune eller afgrænsede geografiske områder i kommunen. Afhængig af forskriftens formål kan der være behov for, at en forskrift stiller særlige krav i mere følsomme områder i en kommune eller tillader aktiviteter under særlige betingelser i andre områder.

Alle lokale forskrifter udstedt med hjemmel i bekendtgørelsen skal offentliggøres, jf. § 20, stk. 3, og kan ske udelukkende digitalt, jf. lovens § 18, stk. 2, 2. pkt. Offentliggørelse sker i praksis via kommunens hjemmeside, da forskrifterne har virkning for kommunens borgere og virksomheder.

Det følger af bekendtgørelsens § 24, stk. 2, at der i forskrifter udstedt af kommunalbestyrelsen efter §§ 18, 19, stk. 1 og 20, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af forskriftens bestemmelser. Overtrædelse af forskriftens bestemmelser kan således straffes med bøde, hvis dette fremgår af forskriften. De vejledende bødeniveauer ligger på 5.000 kr. for førstegangstilfælde, som dog kan fastsættes til 10.000 kr., hvis der foreligger skærpende omstændigheder, og 10.000 kr. for andengangstilfælde, læs yderligere herom i afsnit 2.1. Vær opmærksom på at det fortsat er domstolene, der i sidste instans afgør, hvilken bøde der skal gives for den konkrete overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven. Afgørelsen beror på domstolenes vurdering af sagens omstændigheder.

Som nævnt i afsnit 2.3 kan de dele af et større bygge- og anlægsarbejde, der har en potentiel stor miljømæssig påvirkning, ikke reguleres med hjemmel i bekendtgørelsen, da klageadgangen for disse afgørelser er afskåret. I stedet kan arbejdet reguleres med et påbud efter lovens § 42. Ligeledes kan forskrifter udstedt med hjemmel i bekendtgørelsen heller ikke regulere disse arbejder. I vejledningens kapitel 5 er der videregivet forslag til, hvilke overvejelser der kan indgå i vurderingen af, om hele eller dele af projektet eller aktiviteten falder uden for bekendtgørelsens anvendelsesområde og dermed også forskrifternes anvendelsesområde.

I forbindelse med anmeldelse af midlertidige aktiviteter omfattet af § 2, stk. 1 vil en forskrift på området ophæve anmeldepligten, medmindre kommunalbestyrelsen beslutter at opretholde anmeldelsen i forskriften, jf. § 2, stk. 2. Baggrunden for, at kommunen kan undlade at kræve anmeldelse, er, at der med generelle regler i en forskrift er skabt et ensartet grundlag for de krav, som aktiviteterne skal leve op til. Kommunen vil dermed kunne spare tid i forhold til en individuel sagsbehandling ved anmeldelse.

4.2. Fastsættelse af generelle krav i en forskrift

I forskriften kan der fastsættes generelle krav, der vil gælde for alle aktiviteter omfattet af forskriftens anvendelsesområde.

Tidsbegrænsning

Tidsbegrænsninger for gennemførelse af aktiviteter er et stærkt styringsredskab i forhold til at begrænse støjgener.

Borgere, myndighed og anmelder har let ved at kontrollere og forholde sig til, om aktiviteten lever op til sådanne krav.

Tidsbegrænsninger kan fastsættes fx med udgangspunkt i den opdeling, som der opereres med i støjvejledningen⁷, hvilket er:

- Mindre følsomme perioder, hvor støjende aktiviteter kan afvikles:
Dagtimer: Mandag - fredag kl. 07 - 18, lørdag kl. 07 - 14

⁷ Miljøstyrelsens vejledning om ekstern støj fra virksomheder, nr.5 1984

- Følsomme perioder, hvor støjende aktiviteter bør begrænses:
 - Følsom periode: Mandag - fredag kl. 18 - 22, lørdag kl. 14 - 22, søn- og helligdag kl. 07 - 22.
 - Mest følsom periode: Alle dage kl. 22 - 07

I praksis bør det dog altid være en lokal vurdering, hvilke tidsrum der betragtes som værende mere eller mindre støjfølsomme, under hensyntagen til områdets bebyggelse og udnyttelse. Nogle kommuner betragter eksempelvis ikke lørdage som almindelig arbejdstid, og dermed betragter de lørdage som en mere støjfølsom periode end hverdage. Dette kan være relevant i nogle beboelsesområder, hvor lørdag er en fridag for de fleste familier.

Støjkrav

Kommunalbestyrelsen kan også fastsætte specifikke støjgrænser i en forskrift. Støjgrænser kan dog være svære at kontrollere under projektets udførelse, da støjklender fra bygge- og anlægsarbejder kan være sammensat af mange enkeltkilder, og støjbelastningen kan variere meget fra dag til dag. Støjgrænser kan f.eks. benyttes i enkeltsager, hvor der træffes afgørelser om dispensation til fravigelse fra en forskrift. Miljøstyrelsen har ikke fastsat vejledende grænseværdier for støj fra bygge- og anlægsarbejder og de hertil knyttede aktiviteter.

Som udgangspunkt kan principperne i støjvejledningen bruges som inspiration til fastsættelse af støjgrænser. Der skal dog gøres opmærksom på, at disse vejledende støjgrænser er fastsat for støj fra permanente virksomheder. Midlertidige aktiviteter er ikke permanente, og støjklenderens karakter og omfanget af støjgener kan være anderledes og variere afhængigt af, hvilke arbejder der foregår, og hvor de foregår. Der kan desuden være forskellige aktiviteter i gang samtidigt, og støjbilledet kan variere alt efter sammensætning af aktiviteterne⁸.

Krav til arbejdets udførelse

Krav til arbejdets praktiske udførelse kan fastsættes for at forebygge både støj og støvgener.

Til forebyggelse af støjgener kan der anvises brug af en arbejdsteknik frem for en anden, såfremt det er muligt. Eksempelvis er etablering af spuns eller pælefundering mulig med mere eller mindre støjende redskaber. Indretning af byggeplads med lokal afskærmning af punktkilder kan i visse tilfælde afhjælpe spredning af støj.

Specifikke krav som f. eks. brug af særlig spunsteknik bør dog fastsættes i det enkelte projekt som supplerende krav til arbejdets udførelse og ikke generelt i en forskrift, idet myndigheden skal gennemføre en afvejning af hensynet til projektets økonomi, tekniske gennemførlighed og muligheden for at dæmpe gener. I forhold til den tekniske gennemførlighed vil der være arbejdsteknikker, fx spunsteknikker, som er nødvendige for projektets gennemførelse. Her må kommunalbestyrelsen i stedet vurdere, hvilke tiltag bygherren (eller den ansvarlige) kan etablere for at begrænse de miljømæssige effekter, eksempelvis støjen.

⁸ Se også Miljøprojekt 1409, 2012, Bekæmpelse af støj fra byggepladser, Miljøstyrelsen

Støvgener opstår fx ved skæring i beton, afrensning af facader, sandblæsning og ved transport på byggepladsen. Forebyggelse af støvgener gennemføres ved tilstrækkelig afdækning af arbejdsområder, ved brug af mindre støvende blæsemidler, at undgå tør fristråleblæsning i det fri, ved grundig opsamling af støvende materialer og ved befugtning i tørre perioder på transportarealer.

Ud over forebyggelse af støvgener for det omgivende miljø skal bygherre og entreprenør i øvrigt samtidig følge Arbejdstilsynets anvisninger og vejledninger på området. I Arbejdstilsynets vejledning om sandblæsning fremgår det blandt andet, at sandblæsning med natursand, der indeholder kvarts, bør undgås. Kvarts er særligt sundhedsfarligt og indebærer fare for silikose og kræft. For udendørs sandblæsning vejledes i øvrigt om, at sandblæsning med tør fristråle som udgangspunkt ikke må foregå udendørs. Hvor det er nødvendigt at foretage tør sandblæsning skal der, hvor det er muligt, tilsættes et støvnedsættelsesmiddel, f. eks. skumgummigranulat. Arbejdet skal foregå under presenning eller en anden afdækning, der er lige så tæt. Afdækningen skal sikre, at støvet ikke spredes til omgivelserne.⁹

Herudover er der vejledninger udarbejdet af brancheorganisationer, der også giver anvisninger på hensigtsmæssig tilrettelæggelse af bygge- og anlægsarbejder for at minimere udvikling og spredning af støv.¹⁰

Naboinformation

Naboer til større og mindre støjende aktiviteter bør i videst muligt omfang beskyttes mod den gene, der kan opstå. En vigtig del er, at naboer forstår formålet med det arbejde, der udføres, og bliver informeret og oplyst om, hvilke gener der kan forventes. Når en nabo er fuldt oplyst om arbejdet, så er tærsklen ofte lidt højere i forhold til, at man føler sig generet. Et eksempel er, at støjende arbejder kan accepteres inden for et fast tidsrum, så længe man er sikker på, at der i den resterende tid er roligt.

Der kan i en forskrift stilles krav om, at anmelder sørger for naboinformation, ellers må kravet stilles som et supplerende krav.

Omfanget af information kan omfatte:

- formålet med arbejdet;
- hvem er ansvarlig, og hvor kan man henvende sig med klager eller spørgsmål;
- at det kommer til at støje og/eller eventuelt fulgt af andre gener;
- tidsplan for arbejdets udførelse;
- i hvilket tidsrum i løbet af døgnet der arbejdes;
- hvilke faser eller arbejder, der må forventes at være særlig generende

⁹ AT-vejledning D.2.1, marts 2000 om sandblæsning med tør fristråle i kabine og hal samt udendørs sandblæsning, herunder bygge- og anlægsarbejde

¹⁰ Branchevejledning om Støv på byggepladsen, Branchefællesskabet for arbejdsmiljø i Bygge & Anlæg.

Information gives i god tid, før aktiviteten starter. Når arbejder strækker sig over længere tid, kan der udsendes efterfølgende informationer, herunder hvis der er forsinkelser i projektet.

Information kan være et postomdelt brev, nyhedsmail, sociale medier, skiltning på arbejdsområdet, avisannoncer i lokalblade, bygherres, entreprenørs eller anden ansvarliges egen hjemmeside eller eventuelt kommunens hjemmeside.

Antallet af naboer, der orienteres, bør ikke indskrænke sig til de umiddelbare naboer.

Større anlægsarbejder kan samtidig have betydning for afvikling af trafikken, manglende parkeringspladser og øget tung trafik, og derfor bør information i nærområdet inklusiv skiltning overvejes. Disse ydre forhold hidrører dog ikke under miljøbeskyttelsesloven.

4.3. Dispensationer fra forskrifter

Det anses som et almindelig forvaltningsretligt princip, at administrative bestemmelser kan fraviges af den myndighed, der har udstedt dem, selv om hjemmel herfor ikke er fastsat.¹¹

Selvom der kan dispenseres fra forskrifter uden specifik hjemmel i forskriften, så er det set ud fra et retssikkerhedssynspunkt altid en god idé at lade dispensationsadgangen fremgå af selve forskriften, så det står klart, at der kan dispenseres fra forskriften. Man skal dog være opmærksom på, at kommunalbestyrelsen ikke kan dispensere i forskrifter for forhold, som vil være i strid med den pågældende lov eller bekendtgørelse. Derudover må der tillige ikke gives dispensation for forhold, som andre myndigheder efter lov eller bekendtgørelse har fået tillagt kompetence til at træffe afgørelse om.

For så vidt angår muligheden for at dispensere fra forskrifter om f. eks. midlertidige bygge- og anlægsarbejder må dette bero på en konkret afvejning med udgangspunkt i proportionalitetsprincippet. Her skal miljøbeskyttelseshensynet over for naboer og omgivelser på den ene side opvejes mod byggeriets eller projektets fremdrift og den eventuelle samfundsmæssige betydning af byggeriet eller projektet på den anden side.

Den mest gængs søgte dispensation er tilladelse til at arbejde udover ellers fastsatte tidsbegrænsninger. Der kan være tekniske begrænsninger, der umuliggør, at et arbejde der tager mere end en arbejdsdag, kan afbrydes, førend det er færdigt. Et eksempel er nogle typer af betonstøbearbejder.

Der kan også være arbejder, der foregår ved eller på vejanlæg, broer og jernbaner, hvor samfundsmæssige, herunder trafikale, hensyn nødvendiggør gennemførelse af arbejder om aftenen og natten. Et eksempel er udskiftning af skinner og sveller,

¹¹ Dette princip er lagt til grund for flere af ombudsmandens udtalelser jf. bl.a. FOB 1976.229 og FOB 1983.89.

samt rensning af skærver på jernbanenettet. I disse tilfælde bør der gives dispensation, samt stilles krav om passende naboinformation, såfremt det er praktisk muligt.

Kommunalbestyrelsen kan samtidig til enhver tid efter lovens § 42, stk. 1-4 stille krav om yderligere forureningsbegrænsende foranstaltninger, end hvad der er fastsat i forskriften, jf. § 20, stk. 5 i miljøaktivitetsbekendtgørelsen.

4.4. Fastsættelse af supplerende vilkår

Såfremt det viser sig, at arbejdet efter opstart giver anledning til væsentlig forurening, kan kommunalbestyrelsen altid fastsætte supplerende krav til en lokal forskrift om yderligere forureningsbegrænsende foranstaltninger efter lovens § 42, jf. § 20, stk. 5.

Såfremt projektet er anmeldt forud, har kommunalbestyrelsen i forbindelse med behandling af anmeldelsen grundlag for at vurdere, hvorvidt der forud skal stilles supplerende krav, jf. § 3, stk. 2, i forhold til de generelle krav i en forskrift.

5. Afgrænsning af projekter og aktiviteter

5.1. Elementer der indgår i overvejelser om afgrænsning

I afsnittet beskrives, hvilke elementer der kan bruges ved vurdering af, om hele eller dele af et bygge- og anlægsarbejde har en sådan karakter, at det må antages at falde uden for bekendtgørelsens anvendelsesområde og dermed også uden for, hvad en lokal udstedt forskrift kan dække. Her afdækkes kun forhold omkring støj og vibrationer.

Støvgener bør derimod kunne minimeres ved hjælp af arbejdspladsindretning eller valg af maskiner og rengøring og bør kunne rummes inden for bekendtgørelsens anvendelsesområde.

a) Varighed

Alle bygge- og anlægsprojekter er i udgangspunktet midlertidige, da de afsluttes endeligt på et tidspunkt.

Mens varigheden af et projekt ikke alene er afgørende for, om det falder uden for bekendtgørelsens anvendelsesområde, så må varigheden dog tages i betragtning. Varigheden af et projekt kan have betydning for, om projektet helt eller dele heraf falder uden for rammerne af, hvad bekendtgørelsen og en forskrift med generelle regler kan dække. Varigheden skal indgå i kommunens vurdering af, om der skal stilles vilkår til udførelsen af projektet eller stilles supplerende vilkår, udover det der er anført i en forskrift.

Nogle projekter kan være meget langvarige, både større byggerier og infrastrukturprojekter. Nogle projekter er langvarige, men uden de store støjgener, mens andre langvarige projekter kan have adskilte perioder eller delprojekter, hvor støj forventes at være særlig intens.

Varigheden af det samlede projekt skal nøje afvejes i forhold til de forventede perioder i løbet af projektet, hvor der opstår situationer, hvor projektet ikke kan opfylde krav i en kommunal forskrift, eller hvor der er behov for at stille krav til projektets udførelse i øvrigt.

b) Forventet støj

De fleste byggearbejder indeholder arbejdsgange, hvor støj er uundgåelig.

Der er grund til at inddrage både forventede støjniveauer, varighed af de støjende aktiviteter og støjens karakter¹².

For at afgrænse de projekter eller perioder i et projekt, der ikke kan omfattes af en forskrift med generelle regler, må der ske en afvejning.

Der kan ikke gives præcise anvisninger på, hvad en acceptabel støjbelastning er for denne type projekter. Dette beror på forskelligheden i støjen fra aktiviteterne,

¹² Læs mere i om støjens karakter og støjklender i Miljøprojekt 1409, 2012, Bekæmpelse af støj fra byggepladser. Miljøstyrelsen.

varigheden og størrelsen af støjen, hvor der vil være uendelig mange kombinationer.

1) støjniveauet

Genevirkningen fra støj hænger sammen med de tidspunkter, hvor man oplever støjen. De støjende aktiviteter i projektet bør derfor begrænses i de støjfølsomme perioder af døgnet.

2) støjens varighed

Varigheden af støj kan ikke vurderes alene uden at inddrage karakteren af støjen. Det kan opleves mere generende, at der er en moderat, men konstant monoton støj i modsætning til en kortvarig intens støjende aktivitet med lange pauser imellem. I støjfølsomme perioder vil impulsstøj være mere generende, da der er større mulighed for at blive vækket i sin søvn.

Varigheden skal afvejes i forhold til, om et forventet højt støjniveau vil forekomme i en kort periode eller i en årrække. Et forhøjet støjniveau i en længere årrække kan have store konsekvenser for naboer, selvom støjniveauet ikke overskrider en eventuel fastsat grænse i en forskrift.

3) støjens karakter

Støj kan være sammensat af både impulsstøj og kontinuert støj. Nedramning af spuns giver anledning til både støjimpulser og vibrationer.

Vibrationer fra fundering kan overskride komfortkriterierne for personer, der opholder sig i nærområdet omkring funderingen. Ophold i afstande op til 100 m fra funderingen har erfaringsmæssigt for nogle funderingstyper vist sig at være kritisk. Oftest drejer det sig om kortere afstande på 30-50 meter, afhængig af funderingsmetode, undergrund og bygninger. Vibrationer kan ligeledes forårsage skader på bygninger, dette forhold reguleres dog ikke af miljøbeskyttelsesloven.

Herudover kan der opstå bygningstransmitteret støj samt lavfrekvent støj og infralyd.

I byområder er der ofte baggrundstøj, der bidrager væsentligt til det samlede støjniveau. Byggestøj opleves dog ofte som særlig generende, da det er et nyt støjbillede, der ofte vil adskille sig fra baggrundstøjen.

Når støjniveauet, karakteren og varigheden af støjen samlet peger på, at der vil være en væsentlig støjulempe, skal det overvejes at stille supplerende krav til udførelsen af aktiviteten. Såfremt der ikke kan opnås en reduktion af støjgener, er dette en indikation på, at hele eller dele af projektet eller aktiviteten har større miljømæssig betydning og dermed ikke kan miljøreguleres inden for bekendtgørelsens rammer.

Andre forhold, som kan inddrages i vurderingen af, om der bør stilles supplerende vilkår til gennemførelse af projektet, herunder krav til afhjælpende foranstaltninger:

- Antallet af berørte og omgivelsernes sårbarhed kan have indflydelse på, hvilke afhjælpende foranstaltninger og eventuelle krav til arbejdets udførelse der stilles.

5.2. Afvejning af forhold

I den nedenstående tabel fremgår de nævnte forhold og parametre, der kan indgå i kommunalbestyrelsens vurdering af projekter. Det er ikke meningen, at alle projekter skal gennemgås systematisk.

Formålet er, at der i tvivlstilfælde med fordel kan anvendes en systematisk afvejning af de forskellige kriterier. En samlet afvejning giver kommunalbestyrelsen og bygherren et grundlag for at fokusere på de dele af projektet, der peger på, at man bevæger sig i retning af en dispensation eller et påbud.

	Lav miljøpåvirkning	Acceptabel miljøpåvirkning	Kritisk miljøpåvirkning
Forventet støj	Lav	Mellem	Høj
Støj udover dagstimer	Nej	I visse situationer	Ja
Støj i natteperioden	Nej	Nej	Ja
Impulsstøj	Ikke forventet	Kun i begrænset omfang	I længere perioder
Vibrationer	Ja, men under komfortgrænsen	Ja, få situationer med overskridelse af komfortgrænsen	Ja, forventet overskridelser i længere perioder

Udover de ovennævnte overordnede forhold, der vurderes omkring den forventede støj, er også varigheden en faktor, der bør tages i betragtning. I nedenstående skema er der gengivet et forslag til afgrænsning mellem projekter.

For projekter, der samlet har en forventet lav miljøpåvirkning, vil projektet blive reguleret efter bekendtgørelsen. Kommunen vil umiddelbart ikke have behov for at stille yderligere supplerende krav på baggrund af de afgivne oplysninger.

For projekter, der har en samlet forventet acceptabel miljøpåvirkning, kan der ved projekter med længere varighed være behov for allerede i forbindelse med behandling af anmeldelse at stille supplerende krav og dispensere fra en eventuel forskrift. Hvis der ved forskrift ikke er fastsat krav om anmeldelse, bør forskriften indeholde en passende afgrænsning af forskriftens anvendelsesområde.

For projekter, der har en samlet forventet kritisk miljøpåvirkning og som har længere varighed, bør det nøje overvejes at regulere de særlige og kritiske delaktiviteter ved påbud efter lovens § 42. Projekter af kortere varighed kan lettere kortlægges med hensyn til arbejdsfaser og støj og kan reguleres inden for bekendtgørelsen ved at stille supplerende krav til arbejdets udførelse og dispensere fra en eventuel forskrift.

I forhold til vurderingen af om et projekt har samlet forventet kritisk miljøpåvirkning bør det også overvejes, om projektet kan inddeles i faser, der har en samlet forventet lav eller acceptabel miljøpåvirkning, og i faser, der samlet forventes at have en kritisk miljøpåvirkning. Herved kan dele af et projekt reguleres helt under bekendtgørelsen, og eventuelle påbud afgrænses til den væsentligste fase i projektet i forhold til miljøbelastning.

Varighed	Samlet forventet lav miljøpåvirkning	Samlet forventet acceptabel miljøpåvirkning	Samlet forventet kritisk miljøpåvirkning
Op til ca. 1 måned	Indenfor bekendtgørelse/ indenfor forskrift	Indenfor bekendtgørelse/indenfor forskrift	Indenfor bekendtgørelse/ indenfor forskrift, men behov for afgørelse om dispensation/ supplerende krav
Fra ca. 1 måned op til ca. 12 måneder	Indenfor bekendtgørelse/ indenfor forskrift	Indenfor bekendtgørelse/indenfor forskrift men eventuelt behov for afgørelse om dispensation/ supplerende krav	Eventuelt indenfor bekendtgørelse/ indenfor forskrift, men behov for afgørelse om dispensation/ supplerende krav/Alternativt kan § 42 påbud overvejes for dele af projektet
> 12 måneder	Indenfor bekendtgørelse/indenfor forskrift	Indenfor bekendtgørelse/indenfor forskrift men eventuelt behov for afgørelse om dispensation/ supplerende vilkår	Eventuelt indenfor bekendtgørelse/ indenfor forskrift, men behov for afgørelse om dispensation/ supplerende krav/Alternativt kan § 42 påbud overvejes for dele af projektet

Afvejningen, som kommunalbestyrelsen skal foretage i forhold til eventuelle begrænsninger i gennemførelse af projekter, skal ske under hensyntagen til de samfundsmæssige aspekter af projektet. Infrastrukturprojekter er ofte underlagt tidsplaner og økonomiske aftaler, der kan være styrende for hvorledes projektet kan gennemføres.

Nedenfor er beskrevet tre eksempler på midlertidige aktiviteter med oplysninger modtaget i forbindelse med anmeldelse samt de vurderinger og afvejninger, der kan gennemføres.

Eksempel 1: eksempel på langvarigt projekt med lille støjintensitet

Udvidelse af et vejanlæg med en ekstra vognbane over en strækning på 3 km. Anlægsarbejdet tager 8 måneder og inddeles i jordarbejder, anlæg af vejkasse med komprimering, udlægning af asfalt og afslutning af arbejder.

Der er peget på flere arbejdsprocesser, hvor der forventes højere støjintensitet, f. eks. opbrydning af eksisterende kantbelægninger og udlægning og komprimering af sten og grus til vejaksen. Der forventes kun få situationer, hvor fastsatte støjkrav ikke kan overholdes. Der arbejdes inden for almindelig arbejdstid.

Projektet vurderes til samlet at have en lav miljøpåvirkning.

Anlægsprojektet vurderes at kunne gennemføres inden for rammerne af bekendtgørelsen.

Såfremt kommunen har en forskrift, hvori der er sat krav, som anlægsprojektet ikke kan overholde, så bør kommunen give dispensation til projektets udførelse eller stille supplerende krav.

Eksempel 2: eksempel på langvarigt projekt med høj støjintensitet

Opførelse af etagebyggeri med underjordisk parkeringskælder. Anlægsarbejdet tager 8 måneder og med en efterfølgende byggefase på 1 år.

Projektet inddeles i nedrivning af eksisterende ejendom, jordarbejder, herunder spunsning ved udgravning, pælefundering og betonstøbning af fundamenter, efterfulgt af byggefasen med støbning af betondækning og montering af færdige betonelementer.

Der er peget på flere arbejdsprocesser, hvor der forventes højere støjintensitet, f. eks. nedrivning og knusning af materialer, etablering af spuns og pælefundering, kørsel med betonblandere, montering af stålkonstruktioner m.m.

Der forventes situationer igennem hele anlægs- og byggeprojektet, hvor de fastsatte støjkrav ikke kan overholdes. I forbindelse med pælefundering forventes vibrationer over komfortniveauet. Pælefunderingen forventes også at give støjniveauer over 80 dB i perioder over i alt 5 måneder. Ved anmeldelsen er desuden leveret oplysninger om, at det ikke er muligt på grund af de geologiske forhold på stedet at vælge en mere støjsvag funderingsmetode. Det forventes, at der kan være støvende arbejder i forbindelse med nedrivning, nedknusning og håndtering af nedrivningsmaterialer.

Der arbejdes inden for almindelig arbejdstid med undtagelse af etablering af spuns, hvor der planlægges arbejde i døgndrift i en periode på mindst 3 uger på grund af de tekniske og geologiske forhold på stedet. Også ved støbning af betondæk ønskes frihed til at kunne gennemføre arbejdet også i aftentimerne på grund af støbetekniske forhold.

Da projektets udgangspunkt er, at der igennem knap 2 år vil være gentagne situationer, hvor der udføres arbejder, hvor der forudses længerevarende støjgener, herunder en periode med arbejder, der ligger udover dagtimerne, må det vurderes, at dele af projektet ikke kan indeholdes i en forskrift med generelle krav til bygge- og anlægsarbejder.

Samlet har kommunalbestyrelsen vurderet, at enkelte aktiviteter har en samlet kritisk miljøpåvirkning, og vil sætte yderligere krav til denne del. For den resterende del af projektet vurderes miljøpåvirkningen at være lav.

Kommunalbestyrelsen må herefter vurdere, om der kan gives dispensation inden for rammerne af bekendtgørelsen. Da der i projektet er forudset aktiviteter, hvor støjniveauet vil overskride 80 dB periodevis igennem flere måneder, kan dette betyde, at kommunen beslutter at give et § 42-påbud for denne afgrænsede del af anlægsarbejdet. Herudover kan kommunen overveje at give dispensation til udvidelse af arbejdstiden for spunsning og støbearbejder. Kommunen kan også overveje, at bygherren skal udarbejde en støjhåndteringsplan, se også afsnit 6.1.3.

I eksemplet er der taget udgangspunkt i, at projektet gennemføres i en bymidte med høj befolkningstæthed. Samme projekt placeret i et erhvervsområde ville muligvis ikke udløse nødvendigheden af et påbud. Her vil afvejningen af projektets samlede miljøbelastning ikke nødvendigvis ende med det samme resultat.

Eksempel 3: eksempel på kortvarigt projekt med periodevis høj støjintensitet

Udskiftning af skinner og pletvis slibning på en 300 m strækning. Arbejdet tager 3 nætter, da der ikke kan foregå arbejde på banelegemet, når der afvikles togtrafik. Hele arbejdet vil støje udover de vejledende grænser. Herudover er der ikke fleksibilitet til at tilrettelægge arbejdet på andre datoer end de planlagte. Der er ved anmeldelsen redegjort for de begrænsede muligheder, der eksisterer for at træffe yderligere foranstaltninger.

Kommunalbestyrelsen har vurderet miljøpåvirkningen til at være kritisk, men samlet set er varigheden så kort, at der umiddelbart gives dispensation. Samtidig har kommunalbestyrelsen umiddelbart vurderet, at der er tale om uopsættelige arbejder, hvor sikkerhedsmæssige, samfundsmæssige, trafikale og økonomiske forhold vejer tungt.

Da projektet er kortvarigt, og da samfundsmæssige og trafikale hensyn nødvendiggør gennemførelse af arbejder om aftenen og natten, kan der gives umiddelbar dispensation til at udføre arbejdet. Der kan stilles krav om naboinformation forud for opstart.

Aktiviteter som den beskrevne gennemføres, for at driften af jernbanenettet fungerer. Kommunalbestyrelsen opfordres til at fokusere på, at borgere bliver behørigt informeret, og afklare dispensationer smidigt.

5.3. Eksempler på andre mindre midlertidige aktiviteter, der falder inden for bekendtgørelsens rammer

Nedrivning, bygningsfacadebehandling og overfladebehandling er ikke nødvendigvis relateret til et bygge- og anlægsarbejde, men er både støj- og støvfrembringende og kan være af kort varighed. Støv kan være et væsentligt problem, og der bør stilles krav til forebyggelse af støvspredning. Facaderensning bør så vidt muligt ske uden brug af tør fristrålerensning. Der bør stilles krav om effektiv afskærmning af arbejdsområdet, således at spredning af støv til

omgivelserne minimeres. Støvsugning af arbejdsarealer ved arbejdstids ophør og korrekt håndtering af affald med blæsemiddel og afrenset materiale. Disse krav bør være generelle og kan fremgå af en forskrift.

Ved mindre isolerede arbejder med nedlægning af fjernvarmerør og andre ledningsarbejder i vejareal kan der opstå behov for aften- eller natarbejde. Opbrydning af eksisterende belægnings, der kan være støjende, samt den ekstra transport af materialer kan være forhold, som kan være generende for naboer. Der vil være lange perioder uden støjende aktivitet. Her kan den største gene være i forbindelse med daglig trafikafvikling.

Akutte reparationsarbejder på vejarealer og jernbanenettet medvirker ofte, at der må udføres arbejde i nattetimerne. Arbejdet kan bevirke støjgener. Da disse arbejder gennemføres i løbet af en kort periode og med kort varsel, bør der kunne gives dispensation umiddelbart uden at stille supplerende krav, jf. Eksempel 3 i afsnit 5.2.

DEL 2: Miljøregulering af midlertidige aktiviteter, der ikke kan reguleres i bekendtgørelsen

6. Regulering af aktiviteter der falder udenfor anvendelsesområdet

6.1. Regulering ved § 42 påbud

Hvor aktiviteter falder uden for miljøaktivitetsbekendtgørelsens rammer, kan miljøforholdene, herunder støj, reguleres gennem et § 42 påbud efter Miljøbeskyttelsesloven.

I henhold til miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 1, kan tilsynsmyndigheden meddele påbud til erhvervsvirksomheder, det gælder både private og offentlige bygge- og anlægsarbejder, der ikke er optaget på listen over godkendelsespligtige virksomheder, om nedbringelse af forureningen, hvis forureningen medfører uhygiejniske forhold eller væsentlig forurening.

Et påbud efter § 42 kan også gives på forhånd, hvis det vurderes, at aktiviteten kan medføre en nærliggende risiko for væsentlig forurening eller uhygiejniske forhold, jf. § 42, stk. 2 i miljøbeskyttelsesloven. Samtidig kan tilsynsmyndigheden nedlægge forbud imod aktiviteten, hvis ulemperne ikke kan afhjælpes, jf. § 42, stk. 4.

Anvendelse af § 42 forudsætter, at den pågældende aktivitet medfører væsentlige miljømæssige problemer eller risiko herfor, eksempelvis væsentlige støjgener. Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at den pågældende aktivitet medfører eller har risiko for at medføre væsentlige støjgener, kan kommunalbestyrelsen således gribe ind og regulere forholdet med et påbud. § 42-påbuddet kan således være en mulighed for kommunalbestyrelsen til at regulere aktiviteter, som ikke er omfattet

af miljøaktivitetsbekendtgørelsens anvendelsesområde, jf. afsnit 2.2, herunder f. eks. kommunale forskrifter.

Aktiviteter, som kan give anledning til væsentlige miljømæssige problemer, kan f. eks. være støjgener. Natur- og Miljøklagenævnet har i sag 10-00608 lagt til grund, at aktiviteten skal give anledning til en støjbelastning, som overstiger støjgrænserne i Miljøstyrelsens vejledning om ekstern støj fra virksomheder, nr. 5/1984, førend der er tale om væsentlige miljømæssige problemer. Bygge- og anlægsarbejder vil typisk overstige disse støjgrænser og vil derfor kunne reguleres med et § 42 påbud.

Et påbud eller forbud efter § 42 er en afgørelse og kan derfor i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 91 påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet. En klage over et påbud eller forbud har opsættende virkning for påbuddet eller forbuddet, jf. § 95, stk. 1, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet. Hvis særlige grunde taler for det, kan det dog bestemmes, at klager over påbud eller forbud ikke skal have opsættende virkning, jf. § 78, stk. 2. Der henvises til afsnit 6.1.2 i vejledningen for en redegørelse af klagemulighederne over et § 42 påbud samt reglerne om opsættende virkning jf. § 78, stk. 2 og strakspåbud efter § 78, stk. 1, 2. pkt. i miljøbeskyttelsesloven.

Afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven skal meddeles skriftligt til adressaten, jf. § 74, og inden der træffes afgørelse om påbud, skal adressaten underrettes skriftligt om sagen og gøres bekendt med sin adgang til aktindsigt og til at udtale sig efter forvaltningsloven.

Læs videre omkring, hvad et påbud efter § 42 kan indeholde i afsnit 6.1.1.

6.1.1. Indhold af et § 42-påbud efter miljøbeskyttelsesloven

Som nævnt under afsnit 2.2 kan nogle større bygge- og anlægsarbejder eller særskilte faser heri falde uden for miljøaktivitetsbekendtgørelsens anvendelsesområde og dermed også uden for forskrifter udstedt med hjemmel i bekendtgørelsen. Disse særlige og forventeligt ikke gængse, større bygge- og anlægsarbejder kan i stedet bl.a. reguleres med et § 42 påbud. Ofte vil det kun være en afgrænset delaktivitet, der vil falde udenfor bekendtgørelsen.

I dette afsnit vil der gives vejledende eksempler på, hvad et påbud efter § 42 kan indeholde i forhold til at regulere større bygge- og anlægsarbejder. Bemærk at eksemplerne ikke er udtømmende, og at der i et påbud kan stilles en række forskellige vilkår.

Et § 42 påbud kan f. eks. indeholde en række vilkår, som bl.a. fastsætter i hvilket tidsrum arbejdet må udføres. Hvis der er tale om en særlig type arbejde, såsom nedramning af spins, som er en særlig støjende aktivitet, kan det f. eks. specificeres i påbuddet, hvornår denne type arbejde må foregå.

Der kan også gives vilkår om støjafskærmning, fastsættelse af støjgrænser ved den mest belastede bolig og om naboinformation.

Yderligere kan påbud efter § 42 indeholde krav om overholdelse af BAT, f. eks. at spunsningsarbejde skal udføres ved vibrering af spuns og ikke ved konventionel ramning, som er væsentligt mere støjmæssigt generende. Dette beror dog på, om der er tekniske, økonomiske og tidsmæssige forhold, der udelukker en metode fremfor en anden.

Teknikkrav skal derfor stilles på et oplyst grundlag. Derudover kan der stilles vilkår om forgravning i en vis dybde inden ramning, når vibrering ikke kan få spunsen tilstrækkelig dybt. Forgravningen vil dermed forkorte ramningstiden og den medfølgende støjforurening.

Vilkår kan også omfatte planer for bekæmpelse af støj- og vibrationsgener m.v., hvorefter bygherre skal udarbejde en forudgående støj- og vibrationshåndteringsplan for, hvordan arbejdet kan udføres, så det er til mindst mulig gene for omgivelserne, f. eks. ved tilrettelæggelsen af arbejdet, valg af udstyr og opstilling af støjafskærmning m.v. For yderligere information om bekæmpelse af byggepladsstøj kan der henvises til Miljøstyrelsens miljøprojekt nr. 1409, 2012¹³.

For aktiviteter med høj kompleksitet og med et periodevis forudseeligt højt støjniveau vil en af bygherren udarbejdet støjhåndteringsplan kunne anses som et tilstrækkeligt grundlag for at kunne meddele et § 42 påbud.

Såfremt overordnede samfundsmæssige interesser taler for nødvendigheden af gennemførelse af et givent projekt, vil egentlige støjberegninger af støjens udbredelse næppe bidrage til større afklaring om, hvorvidt der bør meddeles påbud til et givent projekt.

Det er vigtigt, at vilkår i påbuddet kan leve op til krav om vilkårsbestemthed og klarhed, herunder krav om, fx at det skal være tydeligt, hvilke støjgrænser der er gældende på hvilke tidspunkter og for hvilke aktiviteter, såfremt det er aktuelt at fastsætte støjgrænser.

Det er samtidig vigtigt at være opmærksom på, at krav i et § 42 påbud vil være lempeligere, end hvad der generelt kan fastsættes i en forskrift.

6.1.2. Klageadgang, opsættende virkning og strakspåbud

Som nævnt i afsnit 2.2 kan miljøforhold ved visse store bygge- og anlægsarbejder eller dele heraf ikke reguleres i miljøaktivitetsbekendtgørelsen eller af forskrifter udstedt med hjemmel i bekendtgørelsen. Miljøforhold kan ved disse store bygge- og anlægsarbejder i stedet bl.a. reguleres med et § 42-påbud.

Udgangspunktet i miljøbeskyttelsesloven er, at de afgørelser og beslutninger, som er truffet af kommunalbestyrelsen i medfør af loven eller regler, der er fastsat med hjemmel i loven, kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet jf. lovens § 91.

¹³ Bekæmpelse af støj fra byggepladser, Miljøprojekt 1409, 2012, Miljøstyrelsen.

Klagefristen er 4 uger fra det tidspunkt, hvor afgørelsen er meddelt, jf. lovens § 93, stk. 1, og ved afgørelser der kan påklages skal det fremgå, hvornår klagefristen udløber, jf. lovens § 77. Det følger af § 98, stk. 1, at kommunalbestyrelsens og ministerens afgørelser kan påklages af afgørelsens adressat og enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald, samt en række organisationer og foreninger, som under visse betingelser er klageberettigede, jf. lovens §§ 99 og 100. Se afsnit 2.4.2 for yderligere om klageberettigede.

Det følger af § 95, stk. 1 i miljøbeskyttelsesloven, at klager over påbud og forbud har opsættende virkning, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet.

Hovedreglen om opsættende virkning kan dog fraviges, jf. § 78, stk. 2, som fastslår, at særlige grunde kan tale for, at klager ikke skal have opsættende virkning. Der skal foreligge væsentlige, konkrete forhold, førend lovens hovedregel om klagers opsættende virkning kan fraviges. Det kan f. eks. være tilfældet, hvor det vurderes på forhånd, at den opsættende virkning vil medføre meget væsentlige miljøproblemer.

Yderligere er der mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan give et strakspåbud efter § 78, stk. 1, 2. pkt., som anfører, at påbud skal efterkommes med det samme, hvis der foreligger særlige forhold. Særlige forhold kan bl.a. være risiko for væsentlige miljøproblemer. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan dog omgøre denne afgørelse jf. § 95, stk. 2.

6.1.3. Støjhåndteringsplaner som redskab

Støjhåndteringsplaner er et udmærket redskab til planlægning og styring af større bygge- og anlægsprojekter. En støjhåndteringsplan udarbejdes af bygherren forud for et projekt.

En støjhåndteringsplan er et godt styringsværktøj, som skaber klare forventninger hos borgere, bygherre og myndighed. Mens en støjhåndteringsplan ikke er en del af anmeldelsen og ikke nødvendig for de fleste midlertidige bygge- og anlægsarbejder, kan den med fordel udarbejdes for de projekter, der på forhånd vurderes at falde uden for bekendtgørelsens anvendelsesområde.

Planen bør så vidt muligt udarbejdes så tidligt, at den også kan anvendes som grundlag for kommunens fastsættelse af krav til arbejdets udførelse. Hvis planen viser, at der må forventes overskridelser, bør planen redegøre for mulige afværgeforanstaltninger og konsekvenserne ved disse for at give kommunen en reel mulighed for, ud fra proportionalitetsprincippet, at træffe afgørelse f.eks. om dispensation. Planen opdateres efterfølgende med kommunens krav til gennemførelse af projektet.

Planer kan i så fald også bruges i forbindelse med udbud til hovedentrepriser og dermed måske spare bygherren tid og penge. I forbindelse med totalentrepriser kan en støjhåndteringsplan som regel først forventes at kunne tilvejebringes i forbindelse med gennemførelse af projekteringen.

Støjhåndteringsplanen omfatter alle de støj- og vibrationsgener, som er identificeret.

En støjhåndteringsplan skal indeholde kommunens krav til gennemførelse af projektet og beskrivelse af projektet, især de arbejder, hvor der er søgt eller vil blive søgt om dispensation.

Planen skal indeholde en beskrivelse af, hvordan opdatering af planen sker under projektudførelsen. Hvis planen opdateres er det vigtigt, at kommunen orienteres.

I planen fastlægges også ansvarsfordelingen mellem bygherre og entreprenører i forhold til at reagere på afvigelser fra planen, principper for naboinformation, behandling af klager over arbejdet og kontaktoplysninger. Planen skal ikke bare fastlægge ansvarsfordelingen mellem bygherre og entreprenør – også ansvarsforholdet i forhold til kommunen skal indgå.

6.2. VVM-tilladelse

Større bygge- og anlægsarbejder kan også reguleres i en VVM-tilladelse, såfremt projektet i øvrigt er omfattet af VVM-pligt.

Reglerne om VVM fremgår af miljøvurderingsloven¹⁴ og tilhørende VVM-bekendtgørelse.¹⁵ Anlæg, som er omfattet af lovens bilag 1, er altid VVM-pligtige, hvorimod anlæg på bilag 2 kun er VVM-pligtige, såfremt en forudgående screening har vurderet, at anlægget vil have en væsentlig påvirkning på miljøet.

Som eksempel på anlæg omfattet af bilag 1 kan nævnes punkt 7.b, hvorefter anlæg af motorveje og motortrafikveje er VVM-pligtige. Anlæg efter bilag 2, som kræver forudgående screening, er bl.a. punkt 10.h, som omfatter sporveje, høj- og undergrundsbaner, svævebaner eller lignende baner af særlig bygningstype, der udelukkende eller overvejende tjener til personbefordring.

På baggrund af VVM-redegørelsen kan der udstedes en VVM-tilladelse. I en VVM-tilladelse kan der fastlægges vilkår for etablering og drift af anlægget. Vilkårene kan bl.a. omfatte foranstaltninger for at hindre støj- og vibrationsgrænser, tidspunkter for arbejdets udførelse m.v. VVM-tilladelsen kan hertil angive, hvilke muligheder der er for i perioder at give dispensation for grænseværdierne.

Det er ikke alle VVM-tilladelser, som stiller specifikke vilkår for etableringen eller driften af anlægget, men der er intet til hinder for det.

Der udstedes i øvrigt ikke en selvstændig VVM-tilladelse ved eksempelvis miljøgodkendelse af virksomheder eller ved udstedelse af en anlægslov.¹⁶

¹⁴ Lovbekendtgørelse nr. 448 af 10. maj 2017 om miljøvurdering af planer og programmer og konkrete projekter (VVM).

¹⁵ Bekendtgørelse nr. 447 af 10. maj 2017 om samordning af miljøvurderinger og digital selvbetjening m.v. for planer, programmer og konkrete projekter omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

¹⁶ Jf. § 10 i bekendtgørelse nr. 447 af 10. maj 2017.

For mere information om VVM-reglerne henvises der til Miljøstyrelsens hjemmeside (www.mst.dk).

6.3. Kombinationer af § 42, VVM-tilladelse og forskrifter

Bygge- og anlægsarbejder kan også reguleres igennem en kombination af § 42, VVM-tilladelse og forskrifter med hjemmel i miljøaktivitetsbekendtgørelsen.

Eksempelvis kan midlertidige bygge- og anlægsarbejder, som er omfattet af miljøaktivitetsbekendtgørelsens anvendelsesområde, reguleres med lokale forskrifter, som er udstedt med hjemmel i bekendtgørelsen, jf. § 20, stk. 2. Uanset forskriften er der som før nævnt mulighed for kommunalbestyrelsen at stille yderligere krav om forureningsbegrænsende foranstaltninger efter § 42 i miljøbeskyttelsesloven, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 5.

Når et projekt klart kan opdeles tidsmæssigt og geografisk i faser, kan der benyttes forskellige reguleringsværktøjer. Eksempelvis kan første fase være reguleret i en forskrift, og når arbejdet træder ind i en anden fase, hvor miljøpåvirkningen vil være større og derfor ikke længere kan reguleres i en forskrift med hjemmel i bekendtgørelsen, så kan der reguleres med et § 42 påbud i stedet for.

Et eksempel er supplerende krav omkring begrænsninger af støj- og vibrationsgener med et § 42 påbud, således at der opstilles støjafskærmninger m.v.

Derudover kan vilkår stillet i en VVM-tilladelse efterfølgende følges op med påbud efter § 42, såfremt det viser sig, at der opstår uforudsete gener, der ikke er taget højde for i fastlæggelsen af vilkår i VVM-tilladelsen.

Man skal være opmærksom på, at der kan være en række konsekvenser af at skifte reguleringsmetode undervejs i byggeperioden. Skifter man f. eks. fra at regulere et bygge- og anlægsarbejde med et § 42 påbud i en periode til en forskrift i en senere periode, så vil de vilkår man har stillet i påbuddet ikke længere være gældende.

Vilkår i påbuddet som f. eks. støjafskærmning vil ikke automatisk overføres, hvis det ikke direkte står i forskriften. Husk dog, at man altid kan supplere sin forskrift med et § 42 påbud og dermed stille yderligere krav om forureningsbegrænsende foranstaltninger, jf. miljøaktivitetsbekendtgørelsens § 20, stk. 5.

7. Håndhævelse

Efter § 65 i miljøbeskyttelsesloven er det kommunalbestyrelsen, som fører tilsyn med, at loven og de regler, der udstedt med hjemmel i loven overholdes, herunder miljøaktivitetsbekendtgørelsen.

Tilsynsmyndigheden har pligt til at foranledige et konstateret, ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet er af underordnet betydning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 68. Konstateres der et ulovligt forhold, som ikke er af underordnet betydning, har tilsynsmyndigheden en række håndhævelsesmuligheder. Enten 1) forbyde fortsat drift og eventuelt forlange

virksomheden fjernet, 2) påbyde den ansvarlige at genoprette den hidtidige tilstand, 3) påbyde producenten eller importøren at tilbagetage et ulovligt produkt eller en ulovlig vare fra marked eller 4) lade påbudte foranstaltninger udføre for den ansvarliges regning, når den fastsatte frist er udløbet, jf. lovens § 69, stk. 1, nr. 1-4. Påbud efter § 69 meddeles til "*den for forholdet ansvarlige*", hvilket betyder den fysiske eller juridiske person, der har dispositionsret over aktiviteten, der aktuelt eller potentielt forurener.

Tilsynsmyndighedens afgørelser efter § 69, stk. 1 kan ikke påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 3.

Bilag 1 Forslag til opbygning af forskrift

Eksempel på forskrift	
Formål	
Denne forskrift har til formål at begrænse gener i form af støj, støv og vibrationer i forbindelse med nedrivnings-, bygge- og anlægsaktiviteter i XXX Kommune. <i>Eller:</i> Formålet med denne forskrift er at begrænse støj- og støvgener ved bygge- og anlægsprojekter samt nedrivningsarbejder i XXX Kommune.	<i>Det er godt at indlede med at beskrive formålet, således at det skaber klarhed hos brugerne over, hvem forskriften henvender sig til.</i>
Denne forskrift beskriver de vilkår, som er gældende i forbindelse med udførelsen af midlertidige aktiviteter i XXX Kommune.	<i>Overordnet beskrivelse af indholdet i forskriften, så det er hurtigt at orientere sig om hvad det handler om</i>
Det er anmelderens ansvar at sikre, at bestemmelserne i denne forskrift overholdes.	<i>Præcisering af hvem der har ansvaret for, at forskriften overholdes, så det er tydeligt, hvem der står med et ansvar</i>
Hvis et nedrivnings-, bygge- og anlægsarbejde kræver, at der afviges fra forskriften, skal der søges om dispensation.	<i>Der bør altid gøres opmærksom på muligheden for dispensation allerede ved anmeldelse</i>
Lovgrundlag	
Forskriften er udarbejdet i henhold til § 20, stk. 2 i Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. (indsæt nr.) om miljøregulering af visse aktiviteter (miljøaktivitetsbekendtgørelsen). <i>Eller:</i> Lovgrundlaget for forskriften er miljøbeskyttelsesloven og § 20 stk. 2 i miljøaktivitetsbekendtgørelsen (indsæt nr.).	<i>Henvisning til hjemmel og lovgrundlag bør inddrages, således at der ikke er tvivl om rækkevidden af forskriften</i>
Gyldigheds- og anvendelsesområde og definitioner	

<p>Forskriften er gældende i XXX Kommune</p> <p><i>Eller:</i></p> <p>Forskriften gælder for området afgrænset ved ..(<i>indsæt utvetydig geografisk afgrænsning</i>)</p>	<p><i>Angivelse af om forskriften vedrører hele kommunen eller et afgrænset geografisk område</i></p>
<p>Forskriften omfatter midlertidige bygge- og anlægsarbejder og nedrivningsarbejder og aktiviteter, der knytter sig hertil, samt bygningsfacadebehandling og overfladebehandling af fritstående stålkonstruktioner eller andre større fritstående konstruktioner, der kan medføre gener i form af støv, støj eller vibrationer.</p> <p><i>Eller:</i></p> <p>Forskriften omfatter følgende midlertidige aktiviteter, der kan medføre gener i form af støv, støj og vibrationer.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bygge- og anlægsarbejder. • Nedrivningsaktiviteter. • Bygningsfacadebehandling. • Overfladebehandling af fritstående stålkonstruktioner eller andre større fritstående konstruktioner. <p><i>Eller:</i></p> <p>Forskriften gælder ved alle midlertidige offentlige og private bygge- og anlægsprojekter og nedrivningsarbejder.</p>	<p><i>Anvendelsesområde</i></p>
	<p><i>Afgrænsning af anvendelsesområde</i></p>
<p>Definitioner:</p> <p>Eksempelvis:</p> <p>I denne forskrift forstås ved:</p> <p><u>Bygherre:</u></p> <p>den person, virksomhed eller institution, som har iværksat bygge- og anlægsprojektet eller nedrivningsarbejdet og har juridisk ansvar herfor.</p> <p><u>Entreprenør:</u></p> <p>den person eller virksomhed, som står for udførelsen af bygge-og anlægsprojektet eller nedrivningsarbejdet.</p>	<p><i>Definitioner er med til forud at afklare begreber, som kan være dobbelttydige, eller som er fagudtryk. De to nævnte er blot eksempler.</i></p>
<p>I tvivlstilfælde afgør XXX Kommune, om aktiviteten er omfattet af denne forskrift.</p>	
<p>Det skal sikres, at omgivelserne generes mindst muligt af støv, støv og vibrationer.</p>	<p><i>Overordnet krav til beskyttelse</i></p>
<p>Generne skal begrænses mest muligt, f.eks.</p>	<p><i>Krav til</i></p>

ved valg af maskiner, arbejdstid og metoder samt ved indretning af arbejdspladsen.	<i>begrænsning af påvirkning</i>				
I tørre perioder skal der foretages regelmæssig vanding eller anden støvdæmpende foranstaltning i forbindelse med støvende aktiviteter, herunder kørsel.	<i>Særlige krav til støvdæmpning</i>				
Tør fristrålerensning i det fri skal undgås, og der skal vælges de mindst miljøbelastende blæsemidler og metoder, herunder for såvidt muligt at undgå brug af kvartssand.					
Pap, plast og andre lette materialer/affald skal håndteres og opbevares på en sådan måde, at det ikke giver anledning til flugt eller andre gener for omgivelserne.	<i>Særligt krav til affaldshåndtering</i>				
Støvende, støjende og vibrerende nedrivnings-, bygge- og anlægsaktiviteter må kun udføres i følgende tidsrum:	<i>Afgrænsning af arbejdstider</i>				
<table border="1"> <tr> <td>Hverdage</td><td>x:00 - y:00</td></tr> <tr> <td>Lørdag (evt.)</td><td>z:00 - æ:00</td></tr> </table>	Hverdage	x:00 - y:00	Lørdag (evt.)	z:00 - æ:00	
Hverdage	x:00 - y:00				
Lørdag (evt.)	z:00 - æ:00				
Bygherre/entreprenør skal orientere naboer til byggepladsen og andre berørte parter om arbejdet i så god tid som muligt og som udgangspunkt en uge før start. Ved større projekter skal der orienteres så vidt muligt 14 dage før. Informationen skal give oplysninger om arbejdets karakter og varighed, samt de gener arbejdet kan medføre. Der skal altid være oplysninger om kontaktperson og telefonnummer, så det er muligt at komme i kontakt med den ansvarlige under arbejdets udførelse.	<i>Naboinformation</i>				
Kopi af naboinformation skal sendes til kommunen.					
Hvis der sker ændringer i arbejdet i forhold til de aktiviteter, som der tidligere er informeret om, skal der gives opdateret information.					
Hvis en påbegyndt aktivitet giver anledning til væsentlig forurening, kan XXX Kommune fastsætte vilkår om yderligere forureningsbegrænsende foranstaltninger eller nedlægge forbud mod aktiviteten.	<i>Indgreb – følger af hjemmel i miljøaktivetsbeken dtgørelsen</i>				
XXX Kommune kan dispensere fra tidsrummet, hvor der må udføres støjende aktiviteter.	<i>Dispensation</i>				

Dette kan blandt andet ske på baggrund af miljømæssige, sikkerhedsmæssige, samfundsmæssige, trafikale eller byggetekniske forhold.	
En ansøgning om dispensation skal fremsendes skriftligt til xxx Kommune senest 14 dage før en aktivitet startes.	
Ansøgning om dispensation skal indeholde de nødvendige oplysninger, der muliggør kommunens vurdering.	
Afgørelser truffet efter denne forskrift kan ikke påklages til anden myndighed, jf. § 21, stk. 2, i miljøaktivitetsbekendtgørelsen.	<i>Klageregler Gengives fra Miljøaktivitetsbeken dtgørelsen, der er fastsat med baggrund i Miljøbeskyttelseslove ns bestemmelser</i>
Afgørelser vedrørende kommunalt ejede eller kommunalt drevne anlæg, herunder anlæg, hvor kommunalbestyrelsen har væsentlig indflydelse på tilrettelæggelsen af driften, kan dog påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 23 i miljøaktivitetsbekendtgørelsen. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt.	
I henhold til miljøbeskyttelseslovens § 101 kan afgørelser truffet efter denne forskrift prøves ved domstolene. Søgsmålet skal være anlagt senest 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt.	<i>Søgsmål</i>
Efter § 24 i miljøaktivitetsbekendtgørelsen kan overtrædelse af denne forskrift straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter øvrig lovgivning, hvis bygherre: <ul style="list-style-type: none"> - uden tilladelse overskrider tidsbegrænsningerne fastsat i denne forskrift - undlader at foretage foranstaltninger fastsat i denne forskrift, der begrænser støv-, støj- eller vibrationsgener <ul style="list-style-type: none"> - overtræder vilkår meddelt ved dispensation - og hvis der er fastsat anmeldepligt i forskriften: - undlader at anmelde en aktivitet omfattet af denne forskrift. 	<i>Strafbestemmelser Gengives fra miljøaktivitetsbeken dtgørelsen, der er fastsat med hjemmel i miljøbeskyttelseslove ns bestemmelser</i>

Forskriften træder i kraft den xx. xx 20xx og gælder for alle aktiviteter omfattet af forskriften, der anmeldes efter denne dato. Vedtaget af Kommunalbestyrelsen i XXX Kommune den xx.xx 20xx.	<i>Ikrafttræden Dato for ikrafttræden Eventuelle overgangsbestemmelser</i>
<i>Serviceinformationer, som kan medtages:</i>	
Med denne forskrift skal der ikke længere ske anmeldelse af midlertidige bygge- og anlægsarbejder	<i>Når kommunen tidligere i en forskrift, eller hvor det er den første forskrift, vælger at undlade at kræve anmeldelse:</i>
Denne forskrift fritager ikke fra at søge tilladelse, der er nødvendig efter anden lovgivning.	
Forskriften administreres af xxx Kommune, Teknik & Miljø.	<i>Hvis det er vigtigt at anvise, hvilken myndighed eller kontor hos myndigheden, der administrerer forskriften.</i>
Miljøbeskyttelsesloven finder du her Miljøaktivitetsbekendtgørelsen finder du her	<i>Inkluder link til lovgrundlaget</i>
<u>Myndighedens kontaktoplysninger</u>	
Gode råd og vejledning i forbindelse med anmeldelse.	<i>Inkluder information af hvordan evt. anmeldelse praktisk finder sted - papirblanket, online-anmeldelse, mm.</i>